

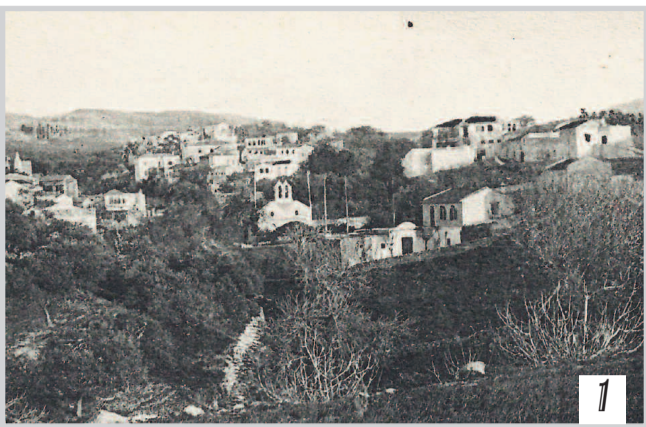
Χανιώτικα νέα
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ 31 Μαΐου 2014

διαδρομές

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ / ΣΙΝΕΜΑ / ΒΙΒΛΙΑ / ΘΕΑΤΡΟ / ΙΣΤΟΡΙΑ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΕΙΡΑ RATHBONE - HOUSE TWINS

Αναζητώντας
την κρυμμένη ομορφιά
της Παλιάς Πόλης

1

2

3

ΟΔΟΣ ΒΡΥΣΩΝ - ΝΙΚΗΦΟΡΙΑΝΑ

No. 473

Του: ΜΑΝΩΛΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΑ

Ο δός Βρυσών είναι ένας στενός δρόμος που οδηγεί από τα Λενταριανά στο ρέμα του Αγ. Παντελεήμονα στην Κάτω Χαλέπα. Καιρό τώρα ψάχνω φωτογραφίες που να δείχνουν τον δρομάκο αυτό πριν χάσει τη γραφικότητα και την αρχιτεκτονική του ιδιαιτερότητα στη δεκαετία του 1990. Αν και στις παρυφές της πόλης μας, ο κατηφορικός αυτός δρομάκος με τις μικρές στροφές του πλαισιωνόταν από χαρακτηριστικά παραδοσιακά σπίτια με αψιδωτές πόρτες και μικρούς κήπους με πηγάδια που θα ταίριαζε να βρίσκονται στον πυρήνα ενός καλοδιατηρημένου παραδοσιακού οικισμού του τόπου μας. Αυτά όμως μέχρι τη δεκαετία του '90, έκτοτε τα περισσότερα από αυτά τα κτίσματα γκρεμίστηκαν και στη θέση τους κτίστηκαν τσιμεντόκουτα, ενώ κι αυτά που απόμειναν χάνονται μέσα στο απρόσωπο σημερινό αρχιτεκτονικό αλαλούμ. Η γειτονιά της Κάτω Χαλέπας και του Αγ. Παντελεήμονα είναι από τις παλιότερες της εκτός των τειχών πόλης. Κάποια κτήρια διατηρούν ακόμα θολωτούς χώρους και καμάρες, κάποια επίσης στεγάζονταν αρχικά με δώμα και είναι πιθανό να προέρχονται από το βενετσιάνικο πυρήνα της Χαλέπας που χρονολογείται ήδη από τις αρχές του 17ου αιώνα. Φαίνεται πως στην τουρκοκρατία κατοικούσαν εδώ κάποιοι μουσουλμάνοι, από τα μέσα του 19ου αιώνα όμως εγκαταστάθηκαν στην περιοχή κυρίως Αποκορωνιώτες που ασχολούνταν με την επεξεργασία δερμάτων στα γειτονικά Ταμπακαριά. Από μια τέτοια οικογένεια ονομάστηκε και ένα μέρος της γειτονιάς ως Νικηφοριανά, ονομασία όμως που δε σώθηκε μέχρι τις μέρες μας. Η οδός Βρυσών ήταν κάποτε γεμάτη πέτρινα σκαλοπάτια, κάποια στιγμή αυτά μετατράπηκαν σε επικλινή άσφαλο όπως έγινε και με τις γειτονικές ανφοριές που οδηγούν στη μικρή πλατεία του Κατσαμπά. Τα μικρά σπίτια όμως, τα περισσότερα με 2 ορόφους, διατηρήθηκαν αλώβητα μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '90 κι έτσι τα θυμάμαι κι εγώ. Ενα από τα χαρακτηριστικότερα βρισκόταν στη γωνία της τελευταίας στροφής προς τον Άγιο Παντελεήμονα και ήταν κτίσμα της τουρκοκρατίας. Το χαρακτηριστικό ξύλινο σαχνισί του με την ασύμμετρη έδρασή του, η τονισμένη με παραστάδες κι επίκρανα κυρία είσοδος και ο σπαστός όγκος του με τη μικρή αυλή

και τη θολωτή δεξαμενή στη γωνία, πλούτιζαν μορφολογικά την εικόνα του δρόμου κι έδειχναν μερακλή κατασκευαστή. Το σπίτι αγοράστηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1920 από τον Ελληνοαμερικάνο Γιάννη Βερυκάκη και κληρονομήθηκε από τους απογόνους του. Δυστυχώς, παρά τη θέληση του ιδιοκτήτη, που είχε μάλιστα σχεδιάσει την αποκατάστασή του, το 1993-94 λόγω μιας βεβιασμένης απόφασης ανθρώπων της τότε δημοτικής αρχής, το σπίτι χαρακτηρίστηκε "ετοιμόρροπο" και κατεδαφίστηκε για να διαπλατυνθεί ο δρόμος(!) προς μεγάλη απογοήτευση όσων αγαπούν την πολιτισμική κληρονομιά αυτού του τόπου. Υπήρξε μάλιστα η απαρχή των κατεδαφίσεων που ακολούθησαν σ' αυτόν τον δρόμο. Δεν είναι βέβαια το μοναδικό παράδειγμα τέτοιας συμπεριφοράς σε αξιόλογα ιστορικά κτήρια ή αρχιτεκτονικά σύνολα στον τόπο μας, η περιοχή της Χαλέπας έχει να μας εξιστορήσει πολλά...

Στην **πρώτη** φωτογραφία, επιστολικό δελτάριο του τέλους του 19ου αιώνα, η περιοχή του Αγ. Παντελεήμονα και της Κάτω Χαλέπας με τα Νικηφοριανά στο βάθος.

Στη **δεύτερη**, η ίδια γειτονιά από φωτογραφία των αρχών του 20ου αιώνα. Διακρίνεται η οικία Βερυκάκη με το "φάλτσο" σαχνισί κάτω αριστερά. Δεξιότερα (με πρόσοψη στη Βρυσών) διακρίνεται άλλο μεγαλύτερο κτήριο με σαχνισί, που δε σώζεται σήμερα.

Στην **τρίτη**, μια γωνιά από τον ίδιο δρόμο φωτογραφημένη από τον Τάσο Πρωτοψάλτη στα τέλη της δεκαετίας του '60.

Στις **επόμενες 7**, η οικία Βερυκάκη φωτογραφημένη από τον αρχιτέκτονα εγγονό του αρχικού αγοραστή της για τη μελέτη αποκατάστασης στις αρχές της δεκαετίας του '90. Δεν πρόλαβε, οι γραφειοκρατικές αντιλήψεις ήταν και είναι ακόμα βαθιά ριζωμένες στις αντιλήψεις πολλών αρμοδίων και μη... Αν πράγματι η ανάγκη για διαπλάτυνση ήταν επιτακτική, θα μπορούσε να κοπεί λίγο η γωνιά της μάντρας της αυλής του σπιτιού. Παρόμοιες κατεδαφίσεις όμως έγιναν αρκετές εκείνη τη δεκαετία της "ανάπτυξης" σε αρκετά ευαίσθητα για το μνημειακό πλούτο της πόλης μας κτήρια, κυρίως στη Χαλέπα αλλά και στην ίδια την παλιά πόλη δυστυχώς, χωρίς μάλιστα σοβαρή αιτία...

4

5

6

7

8

10

9

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

“Maleficent”

Η ταινία διηγείται την άγνωστη και διαφωτιστική ιστορία της πιο εμβληματικής Κακιάς στην ιστορία της Ντίσνεϊ. Πρόκειται για τη Μάγισσα που καταράστηκε την Ωραία Κοιμωμένη στην αριστουργηματική ταινία του 1959 και στην οποία δίνεται επιτέλους η ευκαιρία να μας αποκαλύψει πώς έφτασε μέχρι εκεί.

2 ΜΕΡΕΣ
ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

GODZILLA

ΑΝΥΠΟΦΟΡΟΙ
ΓΕΙΤΟΝΕΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ
ΜΕΙΖΙ

ΖΑΜΠΙΖΙΑ: ΠΟΥΛΙΑ
ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ

ΑΤΤΙΚΟΝ ΣΥΤΑ

Τηλ.: 2821027717, www.cineattikon.gr

Το χειμερινό ΑΤΤΙΚΟΝ
διέκοψε τη λειτουργία του.

Το θερινό ΑΤΤΙΚΟΝ θα κάνει
έναρξη στις αρχές Ιουνίου.

ΕΛΛΗΝΙΣ

Τηλ.: 2821051850 - 1

“2 ΜΕΡΕΣ ΣΤΗ ΝΕΑ
ΥΟΡΚΗ”

Καθημερινά @ Σαββατοκύριακο:
8.30 μ.μ.

“ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΜΕΙΖΙ”

Καθημερινά: 10.30 μ.μ.

“MALEFICENT” (3D)

Καθημερινά: 8.30 μ.μ.

“MALEFICENT” (2D)

Καθημερινά: 10.30 μ.μ.,
Σαββατοκύριακο 6.30 και 10.30 μ.μ.

“GODZILLA”

Καθημερινά: 8.20 και 10.30 μ.μ.

“THE AMAZING
SPIDER-MAN 2” (2D)

Καθημερινά: 8.20 και 10.30 μ.μ.

“ΖΑΜΠΙΖΙΑ: ΠΟΥΛΙΑ
ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ” (2D)

Σαββατοκύριακο: 7.15 μ.μ.

“Η ΤΙΝΚΕΡΜΠΕΛ ΚΑΙ
ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ” (3D)

Σαββατοκύριακο: 5.50 μ.μ.

STER CINEMAS
(ΜΕΓΑ ΠΛΑΣΕ)

Τηλ.: 2821057757-8-9

“MALEFICENT”

ΑΙΘ. 1 Καθημερινά: 8.30 (3D) και
10.30 μ.μ.

“GODZILLA”

ΑΙΘ. 2 Καθημερινά: 10 μ.μ.

“ΑΝΥΠΟΦΟΡΟΙ
ΓΕΙΤΟΝΕΣ”

ΑΙΘ. 2 Καθημερινά: 8 μ.μ.

“THE AMAZING
SPIDER-MAN 2”

ΑΙΘ. 3 Καθημερινά: 7 και 10 μ.μ.

“ΖΑΜΠΙΖΙΑ: ΠΟΥΛΙΑ
ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ”

ΑΙΘ. 1 Σαββατοκύριακο: 6.15 μ.μ.

“Η ΤΙΝΚΕΡΜΠΕΛ
ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ”

ΑΙΘ. 2 Σαββατοκύριακο: 6 μ.μ.

ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

“Γυναίκες που γίναν
ένα με τη γη”

Την θεατρική παράσταση “Γυναίκες που γίναν ένα με τη γη” της Γεωργίας Σκοπούλη, παρουσιάζει ξανά σήμερα στις 8:30μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων η εταιρεία Τέχνης “Βιολέττα” με την υποστήριξη της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων και με την ευκαιρία αυτή παραχωρήθηκε χθες στα γραφεία της Π.Ε. συνέντευξη Τύπου.

Μαρινέλλα Βλαχάκη που πρωταγωνιστεί ενώ έχει αναλάβει και την θεατρική προσαρμογή των κειμένων, τόνισε ότι: «Πρόκειται για επτά σύντομες αφηγήσεις ηλικιωμένων γυναικών της Ηπείρου που μιλάνε για τη ζωή τους μέσα στη δύσκολη δεκαετία του '40. Η παράστασή μας παρουσιάστηκε πρώτη φορά στο Πνευματικό Κέντρο, με την υποστήριξη της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων την Κυριακή των Βαΐων κι η ανταπόκριση του κόσμου ήταν πραγματικά συγκινητική.

Επαναλαμβάνουμε λοιπόν την παράσταση για να έχουν την ευκαιρία να την παρακολουθήσουν όσοι δεν μπόρεσαν την πρώτη φορά. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερο έργο στο οποίο συνυπάρχουν αρμονικά το θέατρο και ο κινηματογράφος. Όλοι οι συντελεστές δουλέψαμε με πολύ μεράκι και αγάπη κι επιθυμούμε να μοιραστούμε το αποτέλεσμα της δουλειάς μας σε όσο το δυνατόν περισσότερους

συμπολίτες μας και όχι μόνο».

Από την πλευρά της η προϊσταμένη του Τμήματος Δια Βίου Μάθησης, Παιδείας και Απασχόλησης της Π.Ε. Χανίων Ζομπανάκη Κατερίνα συμπλήρωσε ότι η παράσταση επαναλαμβάνεται στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων, μετά την παράκληση πολλών συμπολιτών μας που δεν κατάφεραν να την δουν την πρώτη φορά. «Ταξιδεύοντας στην προφορική ιστορία μιας άλλης εποχής, η παράσταση γεννά δυνατά συναισθήματα, μιλώντας στη συλλογική μας συνείδηση, οι μεγαλύτεροι θυμούνται, οι γνωρίζουν από τις αφηγήσεις των παλαιότερων, οι νεότεροι μαθαίνουν. Ευχαριστούμε θερμά τη Μαρινέλλα Βλαχάκη που μας δίνει αυτή τη θαυμάσια ευκαιρία» σημείωσε χαρακτηριστικά η κα Ζομπανάκη.

Η είσοδος θα είναι ελεύθερη ενώ προαιρετικά οι θεατές μπορούν να προσφέρουν τρόφιμα μακράς διάρκειας για τα κοινω-

νικά παντοπωλεία της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων.

Οι συντελεστές της παράστασης:

Σκηνοθεσία βίντεο: Θοδωρής Παπαδουλάκης - Γιάννης Κρητικός.

Θεατρική προσαρμογή κειμένων - ερμηνεία: Μαρινέλλα Βλαχάκη.

Διασκευή δημοτικών τρα-

γουδιών: Λεωνίδας Μαριδάκης.

Τραγούδι: Λεωνίδας Μαριδάκης, Δανάη Μπότικ.

Φωτογραφίες εποχής: Μουσείο Μπενάκη.

Συντονισμός εκδήλωσης: Κατερίνα Ζομπανάκη, προϊσταμένη του Τμήματος Δια Βίου Μάθησης, Παιδείας και Απασχόλησης.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ ΝΟΤΟ

“Η πόλη που έδιωξε τον πόλεμο”

Το Παιδικό Θεατρικό Εργαστήρι του Πολιτισμικού Νότου, παρουσιάζει την παιδική θεατρική παράσταση “Η πόλη που έδιωξε τον πόλεμο” των Αντώνη Παπαθεοδουλου και Μυρτώς Δεληβοριά, σε σκηνοθεσία Γιάννη Ματσαμάκη, τη Δευτέρα 2 Ιουνίου στις

8μ.μ. στο Mega Place Cinema στον Βλπέ Σούδας. Δρόμοι και πλατείες, αγάλματα που κοκκινίζουν όταν τα κοιτάς, δέντρα που ψηθυρίζουν παραμύθια και σιντριβάνια που τα νερά τους χορεύουν με τη μουσική. Αυτή η πόλη τα έχει όλα και τους χωράει όλους...

εκτός από τον πόλεμο. Ακολουθήστε μας σε μια ξενάγηση στην πόλη που έδιωξε τον πόλεμο, στην πόλη που πρέπει να χτίσουμε κάποτε όλοι...

Σκηνοθεσία - Διασκευή: Ματσαμάκης Γιάννης.

Σκηνικά: Ματσαμάκης Δημή-

τρης, Λία Μαστρογιαννίδου
Πρόσωπα: Βυτινιώτη Λίνα, Ζομπουνίδη Ελένη, Ντουσάκη Δανάη, Πεδινάκης Νικόλας, Ρηγάκης Ηλίας, Σταυρουλάκης Πέτρος, Τερεζάκη Ελισάβετ, Τριλυράκης Σταύρος, Χιωτάκη Σοφία.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

“Συριγμοί” του Σάμουελ Μπέκετ

Το έργο του Σάμουελ Μπέκετ “Συριγμοί” θα παρουσιαστεί στο στούντιο της Μ. Αίραμ (Το θέατρο του παρόντος και...) στις 1, 4, 7 και 8 Ιουνίου, στον Φουρνέ.

Ερμηνεία: Άννα Χαχοπούλου
Εικαστική αντίληψη - διδασκαλία: Μ. Αίραμ.

Μονολογώντας με το στόμα των χαρακτήρων του για την ανθρώπινη μοίρα ο Ιρλανδός Σ. Μπέκετ παίζει για μιαν ακόμη φορά με τη ζωή, το θάνατο και τις λέξεις. Οι “Συριγμοί” ένα από τα αντιπροσωπευτικότερα έργα του, είναι οι φωνές που ψηθυρίζει το υποσυνείδητό μας, όταν βρίσκεται απομονωμένο και σε εγρήγορση.

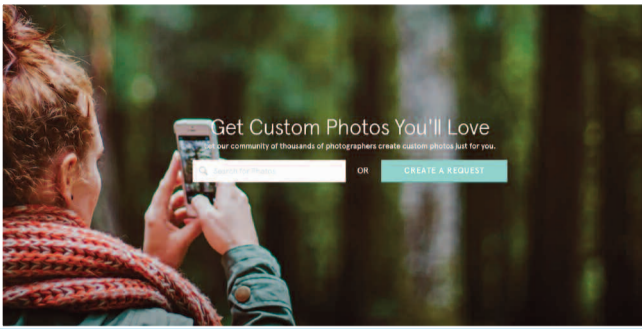
Οι λέξεις που γίνονται ψίθυροι, οι ψίθυροι που δυναμώνουν, που γίνονται κραυγές που εγκλωβίζουν... Ουρλιάζουν ανώφελα οι υπόγειοι ήρωες, τα κομμάτια ανθρώπων καταδικασμένων ψυχών να παραμιλούν το παραμύθι της ύπαρξης. Το τόσο μάταιο και περιττό, όσο μοιραίο, κινήτηριο κι αληθινό. Η ύπαρξη πόσο απέχει απ’ την αναπαύση; Η κοινωνία χρίστηκε κινικός παρατηρητής των επιζώντων αδελφών του μέλλοντος. Το πλήθος υψώνεται απειλητικό χτίζοντας από ανθρώπινα μέλη, ουρανοξύστες απομόνωσης. Γυναίκες και άντρες δεν ξεχωρίζουν μεταξύ τους. Είναι παγιδευμένοι στα παιχνίδια που παίζει η

μνήμη με τη λήθη. Σκιές τους κλείνουν το δρόμο. Ο απεγκλωβισμός απ’ το αδιέξοδο είναι οικογενειακός ανθρώπινη υπόθεση. Αριθμός θέσεων περιορισμένος. Είσοδος ελεύθερη - δεκτή η εκούσια οικονομική υποστήριξη. Περισσότερες πληροφορίες στο 6944883942.

σερφ@ρίσματα

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΟΥ

Απίθανες φωτογραφίες!

<https://app.snapwi.re>

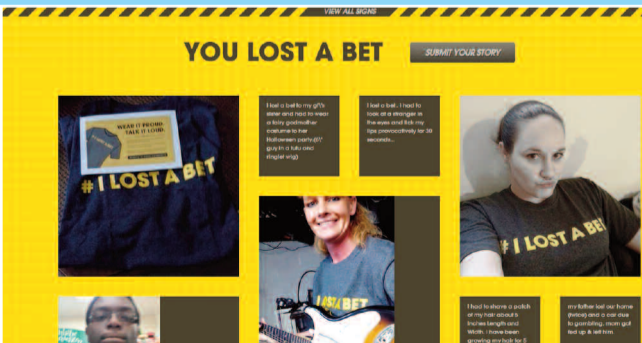
Υπάρχουν φωτογραφίες ενδιαφέρουσες, ωραίες, εκθαμβωτικές, υπάρχουν φωτογραφίες που συνεπαίρνουν, που μας κάνουν να ταξιδέψουμε με τη φαντασία μας, να... λιγουρευτούμε το θέμα που απεικονίζεται, να αφεθούμε στα χρώματα και τα σχήματα, φωτογραφίες που μας κάνουν να σκεφτόμαστε, να προβληματιζόμαστε... Εδώ θα βρείτε πάρα πολλές και εξαιρετικές φωτογραφίες κατηγοριοποιημένες, που αφορούν κάθε θέμα που μπορεί -ή και δεν μπορεί- να σας έρθει στο μυαλό. Αν δεν θέλετε να ψάχνετε στα... τυφλά, τότε χρησιμοποιήστε τη μηχανή αναζήτησης. Αν πάλι νομίζετε ότι δεν βρίσκετε αυτό που ζητάτε (κάτι λίγο... παράδοξο λαμβάνοντας υπόψη το εύρος της θεματολογίας του site), τότε μη διστάσετε να το... ζητήσετε, γράφοντάς το στο ειδικό κουτάκι.

Βόλτ@ στον Ζωολογικό Κήπο

www.edinburghzoo.org.uk

Ο Ζωολογικός Κήπος του Εδιμβούργου είναι μια από τις δημοφιλέστερες επισκέψεις που μπορεί να κάνει κάποιος όταν θα βρεθεί στη Σκωτία. Κάθε χρόνο στον Κήπο συρρέουν περί το 1 εκ. επισκέπτες. Αυτό το site έχει δημιουργηθεί για να μπορούν να "αναπολούν" τη βόλτα τους εκεί, όσοι έχουν ήδη πάει στον Κήπο, αλλά και για να... "ζηλέψουν" εκείνοι που ακόμα δεν έχουν πραγματοποιήσει τέτοια επίσκεψη. Όπως και να έχει, εδώ θα χαρείτε να κοιτάτε φωτογραφίες με τα ζωάκια -μικρά και μεγάλα- του Κήπου, ενώ μπορείτε να παρακολουθήσετε "ζωντανά" μέσα από web κάμερες ένα γλυκύτατο πάντα, πολλούς αστείους πηγουίνους μέσα και έξω από το νερό και απίθανα μαϊμούδια που θα σας φτιάξουν το κέφι! Επισκεφθείτε το οπωσδήποτε και αν έχετε πιτσιρίκια μην παραλείψετε να κάνετε παρέα την e-επίσκεψη!

"Εχασαν" στοίχημα

www.ilostabet.org

Έχει τύχει -σχεδόν- σε όλους: Να είμαστε πολύ σίγουροι για κάτι, να στοιχηματίσουμε για αυτό, αλλά... να χάσουμε το στοίχημα. Και τότε οι "ποινές" είναι από εξαιρετικά αστείες, μέχρι... για κλάματα. Εδώ θα δείτε τι έπαθαν όσοι έχασαν κάποιο στοίχημα (και φυσικά θα μάθετε ποιο ήταν το στοίχημα αυτό). Δεν είναι κάτι το εξαιρετικό, αλλά για να περνάει η ώρα σας είναι μια χαρά!

Ο δημόσιος χώρος και η συμπεριφορά του "εμείς"

Στην ανάδειξη των χωρικών και ανθρωπογενών προεκτάσεων του δημόσιου χώρου, θα επικεντρωθεί το "p_public 2014", που διοργανώνει για 5η συνεχή χρονιά η ομάδα p_public, υπό την αιγίδα του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων Χανίων, το τριήμερο 6 - 8 Ιουνίου.

Η σχετική ανακοίνωση του "p_public" αναφέρεται ότι «στη φετινή συνάντηση διαπραγματευόμαστε τη χωρική συμπεριφορά και την επίδραση των ομαδικών δράσεων, τόσο στους χρήστες όσο και στον δημόσιο χώρο. Επικεντρωνόμαστε στον ορισμό και στους τρόπους σχεδίασης του ενεργού δημόσιου χώρου και της χωρικής συμπεριφοράς, με σκοπό να ανταλλάξουμε ιδέες και να φτιάξουμε το δημόσιο χώρο του σύγχρονου "εμείς",

μέσω παρουσίασης διαλέξεων που θα πραγματοποιηθούν στο Κέντρο Αρχιτεκτονικής της Μεσογείου αλλά και σε δημόσιους ανοικτούς χώρους της πόλης, όπως επίσης και δράσεων που σκοπό θα έχουν την ενεργή συμμετοχή του χρήστη».

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το φεστιβάλ, καθώς και για εθελοντική συμμετοχή, επισκεφτείτε την ιστοσελίδα www.p-public.gr ή επικοινωνήστε με το: info@p-public.gr

lic.gr

Εάν θέλετε να στηρίξετε οικονομικά την προσπάθεια, επικοινωνήστε με το: funds@p-public.gr

Συνδιοργάνωση: Περιφέρεια Κρήτης/Περιφερειακή Ενότητα Χανίων, 28η Ε.Β.Α., Κ.Ε.Π.Π.Ε.Δ.Η.Χ. - Κ.Α.Μ.

Φορείς Υποστήριξης: Δήμος Χανίων, Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Χανίων, Λιμεναρχείο Χανίων, Τμήμα Τροχαίας Χανίων.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

"Τι γυρεύω εγώ εδώ" της Μαρίας Παπαδάκη

Το βιβλίο της Μαρίας Παπαδάκη με τίτλο "Τι γυρεύω εγώ εδώ" θα παρουσιαστεί την Δευτέρα 2 Ιουνίου στις 8:30μ.μ. στον Ιστοπλοϊκό Ομιλο Χανίων, Νεώριο Μόρο. Για το βιβλίο θα μιλήσουν ο Μιχαήλ Λαμπαθάκης, δημοσιογράφος ΑΠΕ και η Δέσποινα Τραχαλάκη, λογοτέχνις. Δραματοποιημένα αποσπάσματα θα παρουσιάσουν τα μέλη του Συλλόγου Φίλων Θε-

άτρου Χανίων: Χρυσούλα Ψυλλάκη, Σοφία Παπαδάκη, Εύα Κουκουράκη. Παράλληλα θα γίνει προβολή βίντεο με τραγούδια σε στίχους της Μαρίας Παπαδάκη, στο οποίο τραγουδούν οι: Βασίλης Λέκκας, Πάννης Νικολάου, Λένα Αλκαίου, Ερωφίλη, Πασχάλης Τόνιος κ.ά. Θα ακολουθήσει αντιφώνηση από τη συγγραφέα.

Σκηνοθετική επιμέλεια εκδήλωσης: Νίκη Φραγκοπούλου, θεατρολόγος.

Συντονισμός εκδήλωσης: Δημήτρης Νικολακάκης. Την εκδήλωση διοργανώνουν η Ενωση Πνευματικών Δημιουργών Χανίων και ο Σύλλογος Φίλων Θεάτρου Χανίων, σε συνεργασία με τις εκδόσεις "Φίλντισι" και το βιβλιοπωλείο "Επιλογές".

"Η Ελένη και το τέρας" της Ζοέιλ Λοπινό

Εκδήλωση για την παρουσίαση του νέου βιβλίου της Ζοέιλ Λοπινό "Η Ελένη και το τέρας" θα πραγματοποιηθεί την επόμενη Τετάρτη 4 Ιουνίου στις 8:30μ.μ. στον Ιστοπλοϊκό Ομιλο

Χανίων, Νεώριο Μόρο. Για το βιβλίο θα μιλήσουν οι: Αλεξάνδρα Ζερβού και Ελπινίκη Νικολουδάκη - Σουρή, καθηγήτριες στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Κρήτης και η Μαρία Πατρελάκη, φιλόλογος, πρ. διευθύντρια του 4ου Γυμνασίου Χανίων.

Αποσπάσματα θα διαβάσει η Κάλια Σωτηράκη, ραδιοφωνική παραγωγός.

Την εκδήλωση διοργανώνει ο Ελληνο-Γαλλικός Σύλλογος Χανίων σε συνεργασία με το Λύκειο των Ελληνίδων Χανίων, το βιβλιοπωλείο Πετράκη και τις εκδόσεις Καστανιώτη.

"Δίδυμα φεγγάρια" της Ρένας Ρώσση - Ζαΐρη

Παρουσίαση του νέου βιβλίου της Ρένας Ρώσση - Ζαΐρη "Δίδυμα φεγγάρια" θα γίνει την Τετάρτη 4 Ιουνίου στις 8:30μ.μ. στο βιβλιοπωλείο "Librairie". Η συγγραφέας θα συνομιλήσει με

το κοινό και θα υπογράψει αντίτυπα του βιβλίου της.

Την εκδήλωση διοργανώνουν το βιβλιοπωλείο "Librairie" και οι εκδόσεις Ψυχογιός.

ΕΛΕΝΗ
ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ

Το παλίμψηστο της παλιάς Πόλης των Χανίων, ένα “πάντρεμα” λαών και πολιτισμών βρίσκεται καλά “κρυμμένο” σε κάθε γωνιά της “παρεξηγημένης” βορειοανατολικής Σπλάντζιας που για πολλούς Χανιώτες ακόμη και σήμερα παραμένει άγνωστη και ανεξερεύνητη.

ΣΤΗΝ ΑΘΕΑΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΣΠΛΑΝΤΖΙΑΣ

Αναζητώντας την κρυμμένη ομορφιά της Παλιάς Πόλης

Ακριβώς πίσω από την εκκλησία του Αγ. Νικολάου, σε μια διαδρομή που οδηγεί στην παλιά Σταφιδική της οδού Καλλεργών και εκτείνεται μέχρι την οδό Μίνως, ο επισκέπτης ανακαλύπτει στενά σοκάκια που θυμίζουν κάτι από Βενετία τα οποία όποιος τα περιδιαβεί με προσοχή ανακαλύπτει

έναν μαγευτικό “δαίδαλο” από βενετικές γειτονιές, τούρκικους μαχαλάδες και “θαμμένα” τζαμιά. Αυλές γεμάτες πορτοκαλιές και τριανταφυλλίες, ερειπωμένα κτήρια αναγεννησιακού ρυθμού που την ιστορία τους μαρτυρούν μόνο μικρές λεπτομέρειες πάνω στις “φαγωμένες” από το χρόνο και την ανθρώπινη παρέμβαση πέτρες.

Μοναδικά χαρακτηριστικά της Παλιάς Πόλης, ενός μνημείου με παγκόσμια αναγνωρισμένη ιστορική και πολιτισμική, που έχουν δεχθεί πολυάριθμες παρεμβάσεις ή αλλοιώσεις στο πέρασμα του χρόνου, κι όμως διατηρούν ακόμη κάτι από τη γοητεία τους.

Εκεί στα στενά που οδηγούν τον ανυποψίαστο διαβάτη σε μικρές πλατείες με ερειπωμένα βενετικά σπίτια κι ανθισμένους μπαξέδες, μπορεί ακόμη και σήμερα κανείς να συναντήσει ηλικιωμένες γυναίκες πολλές από τις οποίες έχουν καταγωγή από τη Μικρασία να βεγγερίζουν, το απόβραδο.

Αυτές μας μιλούν για άλλες εποχές, στις παλιές γειτονιές, όταν δεκάδες παιδιά έτρεχαν στους δρόμους, όταν οι πόρτες των σπιτιών δεν έκλειναν ποτέ και στήνονταν ολόκληρα τραπέζια με ρεφενέ από κάθε σπίτι.

Η 79χρονη κα Ευμορφία γεννήθηκε σε αυτήν την περιοχή όταν οι γονείς της ήρθαν από τη Σμύρνη μαζί με τα οκτώ αδέρφια της...

«Εδώ άνοιξα τα μάτια μου, σε αυτήν τη γειτονιά πέρασα τα παιδικά μου χρόνια. Φτωχικά χρόνια αλλά υπήρχε αγάπη, φιλία. Σε αυτά τα στενά υπήρχε κάποτε ζωή, πολύς κόσμος, δεκάδες παιδιά τις δεκαετίες του '50 και του '60. Μέχρι το 1970 που οι άνθρωποι άρχισαν να μεταναστεύουν σε άλλους τόπους» σημειώνει.

«Εδώ, κόρη μου, κάποτε κάθε σπίτι είχε 4-5 παιδιά» μας λέει η 74χρονη κα Γεωργία που γεννήθηκε στην ίδια περιοχή και έξω από το σπίτι της διατηρεί έναν πολύχρωμο κήπο με τριανταφυλλίες, μαργαρίτες και δυο παγκάκια στη άκρη για τους επισκέπτες. «Εδώ κάθε βράδυ βεγγερίζαμε, κάναμε γιορτές, τραπέζια, τους Κληδόνους, τους Μάπδες “πηδούσαμε” από τις φωτιές. Υπήρχαν πολλοί άνθρωποι και ήμασταν όλοι αγαπημένοι. Δεν υπήρχε, κόρη μου, κακία, δεν είχαμε διαφορές μεταξύ μας. Βάζαμε ένα “νταβά” και στρώναμε πάνω ό,τι φαγητό είχε ο καθένας και τα παιδιά παίζανε δίπλα. Ήταν φτώχεια αλλά υπήρχε αγάπη. Υπήρχε επικοινωνία. Νοιαζόταν ο ένας για τον άλλον, αν ο ένας πάθαινε κάτι, ο άλλος θα προσέτρεχε δίπλα του».

«Σήμερα φύγαν οι άνθρωποι, μας φέραν τις τηλεοράσεις και μας “βάλανε” στα κλουβιά. Εφυγαν οι νέοι, μείνανε οι γέροι και σχεδόν όλα τα σπίτια της γειτονιάς είναι κλειστά. Μόνο μια-δυο οικογένειες μείναμε...» προσθέτει η κα Ευμορφία που παραπονιέται πως η γειτονιά έχει ξεχαστεί από την Πολιτεία και μιλά για πχορύπανση, παραβατικότητα, ακαθαρσία και φόβο. «Μας διαρρήξανε, μας ξανα- διαρρήξανε, αλλά αστυνόμευση δεν υπάρχει. Κι αυτό μας ανάγκασε να βάλουμε σίδερα στα παράθυρά μας».

ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΓΕΙΤΟΝΙΩΝ

Γέννημα θρέμμα της Σπλάντζιας και ο Χανιώτης ηθοποιός Λευτέρης Μποτωνάκης καθώς ο πατέρας του διατηρούσε για πολλά χρόνια μπακάλικο στη γραφική πλατεία, μάς ξεναγεί μέσα από τα στενά δρομάκια, με τα μικροσκοπικά φτωχόσπιτα, τους εξώστες και τις παλιές αλάνες που κάποτε γέμιζαν παρτέρια με λουλούδια. Ανάμεσα στους ασπρισμένους τοίχους να ξεχωρίζει ένα τούβλινο τόξο ενετικού σπιτιού ή ένα πέτρινο θεμέλιο, δίπλα στις γλάστρες με τα γεράνια, θυμάται να παίζει ως παιδί αφού εκεί γεννήθηκε τη δεκαετία του 1940. «Εδώ μεγάλωσα, εδώ έζησα μέχρι το 1974. Θυμάμαι όταν ήμουν παιδί η μητέρα μου φώναζε να μην μπαίνω μες στα στενά γιατί εκεί, έλεγε, “πάνε οι αλήτες”. Υπήρχε αυτή η προκατάληψη εκείνη την εποχή, επειδή ήταν φτωχογειτονιά, την έβλεπε ο κόσμος με ένα μάτι περίεργο, ίσως επειδή και πιο κάτω υπήρχαν οι οίκοι ανοχής. Όμως υπήρχε αυτό το ανθρώπινο στοιχείο της γειτονιάς καθώς οι γείτοννοι ήταν ως επί το πλείστον όλοι Μικρασιότες. Υπήρχε μια σύμφοια, φιλία και αλληλεγγύη. Εχω μνήμες

από τις γιαγιάδες να κάθονται στα κατώφλια να πλέκουν και να βεγγερίζουν μέχρι το βράδυ. Η μια να βοηθάει την άλλη. Τα παιδιά να παίζονε στην πλατεία. Και εννοείται πως δεν υπήρχαν κλειδιά στις πόρτες, με ένα συρματάκι μόνο κλείνανε. Υπήρχε μια άλλη ατμόσφαιρα στις γειτονιές της Σπλάντζιας, και αυτό το χρώμα διατηρείται μετά από χρόνια, παρά τις επιρροές που έχει δεχτεί» μας λέει και συμπληρώνει ότι «κάποτε, εδώ στους τουρκομαχαλάδες ήταν η πιο πυκνοκατοικημένη γειτονιά της πόλης. Διότι με την ανταλλαγή ήρθαν και κατοίκησαν δεκάδες Μικρασιότες. Ήταν τουρκικές γειτονιές και πριν από αυτές ήταν βενετσιάνικες. Επειτα ως παιδί θυμάμαι ότι μέχρι τη δεκαετία του '60 υπήρχαν χαλάσματα από την Κατοχή και παίζαμε μέσα στα χαλάσματα και τους γκρεμισμένους τοίχους. Κάποτε υπήρχε άλλη ζωντανία στις αλάνες και στις μικρές πλατείες πίσω από την εκκλησία του Αγ. Νικολάου».

“ΠΡΟΣΟΧΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ”

Στις ίδιες αλάνες έπαιζε ως παιδί και ο κ. Γιάννης που συναντάμε στη διαδρομή και μας μίλησε για αυτή τη πλευρά η οποία αν κάποτε θεωρούνταν υποβαθμισμένη και κακόφημη, έχει τη δική της ιστορία και συμμετοχή στην ανάπτυξη της πόλης. «Γεννημένος το 1945 εδώ στα στενά της Σπλάντζιας, θυμάμαι ότι σε κάθε σπίτι οικογένειας με παιδιά που συνόρευε με την οδό Μίνως υπήρχε μια ταμπέλα που έγραφε “Προσοχή οικογένεια”. Όσοι μένανε μέσα στα στενά επειδή υπήρχαν οίκοι ανοχής ήθελαν να μην ενοχλούν τα σπίτια με τις οικογένειες τους. Φαντάζεσαι 2.000 Αμερικανούς ναύτες να ξεμπαρκάρουν όταν έφτανε το καράβι και να έρχονται στην περιοχή της οδού Μίνως; Οπότε επειδή δεν ήξεραν πού ήταν οι οίκοι ανοχής, αναγκάζονταν και βάζανε ταμπέλες έξω από τα σπίτια τους που στα αγγλικά έγραφαν “Family!”. Εδώ κάποτε υπήρχαν πολλά παιδιά. Η Σπλάντζια ήταν “παιδούπολη”. Ήταν φτωχολογία, προσφυγιά και κάθε οικογένεια είχε πολλά παιδιά. Η γιαγιά μου ήρθε εδώ το '22 από τη Σμύρνη, σε εποχές μεγάλης φτώχειας αλλά όλοι ήταν αγαπημένοι στη γειτονιά. Κάθε βράδυ γινόταν ρεφενές και ό,τι φαγητό είχε κάθε οικογένεια το μοιράζονταν. Ακόμη, πάντοτε στη Σπλάντζια μας βλέπανε σαν γκέτο. Υπήρχαν πρόσφυγες και βέβαια πολλοί κομμουνιστές. Γι' αυτό έλεγαν πως “η Σπλάντζια είναι αλμπεία, όπως λέγανε επίσης και για το Κουμ-Καπί και τη Νέα Χώρα. Εμείς λατρεύουμε αυτή τη γειτονιά. Εδώ ανατραφίκαμε, εδώ

Στενά σοκάκια στην βορειοανατολική Σπλάντζια θυμίζουν κάτι από Βενετία που όποιος τα περιδιαβεί με προσοχή ανακαλύπτει έναν μαγευτικό “δαίδαλο” από βενετικές γειτονιές, τούρκικους μαχαλάδες και “θαμμένα” τζαμιά.

γαλουκηθήκαμε... Ακόμη και σήμερα εδώ υπάρχει γειτονία και αγάπη μεταξύ των γειτόνων παρά τις όποιες διαφορές. Η βόλτα στη Σπλάντζια είναι λιγότερο γνωστή από τις πιο τουριστικές διαδρομές στον Τοπανά, αλλά ακόμη και σήμερα είναι πολύ όμορφη και αυθεντική» μας είπε ο κ. Γιάννης.

ΤΟ "ΚΡΥΜΜΕΝΟ" ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΑΛΙΜΨΗΣΤΟ

Ανάμεσα στα ερείπια της βορειανατολικής Σπλάντζιας, στα μισογκρεμισμένα τείχη και σωριασμένα τούβλα πάντα αναδεικνύεται το ιστορικό παλίμψηστο που κρύβουν οι μοναδικής αρχιτεκτονικής λεπτομέρειες.

Στις λεπτομέρειες αυτές μας περιήγησε με πολύ μεράκι σε έναν πρωινό περίπατο ο ιστορικός ερευνητής Μανώλης Μανούσακας, γνώστης και μελετητής της ιστορίας της παλιάς πόλης.

«Στην Σπλάντζια διατηρείται έντονα ένα μέρος του παλίμψηστου της πόλης. Ειδικά αυτή η περιοχή. Διότι ήταν μια περιοχή μεσαιών και χαμηλών στρωμάτων ήδη από τα χρόνια των Ενετών, δηλαδή από τον 15ο αιώνα που άρχισε να δημιουργείται αυτή η γειτονιά. Συγκέντρωνε μικρομεσαία στρώματα και βιοτεχνικές δραστηριότητες Ενετών. Αυτή η χρήση συνεχίστηκε και στην Τουρκοκρατία με βιοτεχνική δραστηριότητα έως και την περιοχή των Λιβιερών ("Λιβιέρες" από το Ριβιέρα) στη παραλιακή ζώνη της βόρειας Σπλάντζιας. Σε αυτό το κομμάτι επειδή την Τουρκοκρατία εγκαταστάθηκαν σχετικά φτωχοί Μουσουλμάνοι και Αραβικής καταγωγής άνθρωποι στο βόρειο τμήμα, το ονόμαζαν και Τζετζαέρ κολου στα τουρκικά, κι εκεί στρατωνιζόταν τους πρώτους αιώνες της τουρκοκρατίας η "Αλγερινή Φρουρά", δηλαδή Άραβες Μουσουλμάνοι στην υπηρεσία της Οθωμανικής αυτοκρατορίας» ανέφερε ο κ. Μανούσακας και συνέχισε λέγοντας ότι: «Από την άλλη μεριά ήταν πάλι περιοχή εγκατάστασης φτωχών στρωμάτων που επειδή δεν είχαν τη δυνατότητα να αναπλάσουν και να ανακτήσουν τα σπίτια τους, διατήρησαν πολλές οικίες μικρών εισοδημάτων της Βενετοκρατίας. Αυτός είναι και ο λόγος που διατηρούνται στην περιοχή πάρα πολλά μικρά Βενετσιάνικα σπίτια που στο πέρασμα του χρόνου κατοικούνταν αμιγώς από Μουσουλμάνους που λόγω ανέχειας διατήρησαν τα κελύφη τους σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό, ακόμη και μετά τους γερμανικούς βομβαρδισμούς».

Μετά τους βομβαρδισμούς η αλλαγή του σχεδίου Δοξιάδη το '47, άρχισε κυρίως από το συγκεκριμένο σημείο, κάτι που επηρέασε σημαντικά την εικόνα της περιοχής. «Τότε έγιναν κατεδαφίσεις ολόκληρων περιοχών και σπιτιών που είχαν μικρές ζημιές από τους βομβαρδισμούς, διανοίξεις νέων δρόμων με την εφαρμογή του λεγόμενου αναδασμού. Αυτή η κατάσταση δεν έχει επιλυθεί μέχρι σήμερα δημιουργώντας τρομερά ιδιοκτησιακά προβλήματα τα οποία εντάθηκαν όταν η παλιά πόλη ανακηρύχθηκε το 1965 σε διατηρητέο μνημείο. Το μόνο καλό είναι πως επειδή η περιοχή εγκαταλείφθηκε από τους νοικοκυραίους λόγω της κακότητας άκρης της (οδός Μίνωος), αρκετά ιστορικά στοιχεία έχουν διατηρηθεί σχεδόν μέχρι τις μέρες μας που άρχισε η ανάπτυξη και η επανάχρηση σε ένα μεγάλο βαθμό» επεσήμανε.

Ετσι, ακόμη και σήμερα, κατηφορίζοντας από τα στενά πίσω από τον Αγ. Νικόλαο που οδηγούν στο ενετικό λιμάνι, μπορεί κανείς να δει τη Μονή του Αγ. Νικολάου των Δομνικανών με την κρήνη όπου εκεί στεγάστηκε τον 19ο αιώνα το Δημαρχείο Χανίων πριν μεταφερθεί στην πλατεία Συντριβανίου, βενετσιάνικα σπίτια, ένα τριώροφο αναγεννησιακό κτίσμα στα τέλη του 16ου αιώνα που ήταν ενετικό μέγαρο, την πλατεία Μείντανάκι με τα βομβαρδισμένα κτήρια κ.ά..

Γέννημα θρέμμα της Σπλάντζιας και ο Χανιώτης ηθοποιός Λευτέρης Μποτωνάκης που μας ξενάγησε μέσα από τα στενά δρομάκια, με τα μικροσκοπικά φτωχόσπιτα, τους εξώστες και τις παλιές αλάνες που κάποτε γέμιζαν παρέστια με λουλούδια.

Μικρές λεπτομέρειες πάνω στις "φαγωμένες" από τον χρόνο και την ανθρώπινη παρέμβαση πέτρες μαρτυρούν την ιστορία των κτηρίων.

Στα στενά που οδηγούν σε μικρές πλατείες με ερειπωμένα βενετικά σπίτια κι ανθισμένους μπαξέδες, μπορεί ακόμη και σήμερα κανείς να συναντήσει ηλικιωμένες γυναίκες πολλές από τις οποίες έχουν καταγωγή από την Μικρασία να βεγγερίζουν, το απόβραδο.

Στις αλάνες της βορειανατολικής Σπλάντζιας έπαιζε ως παιδί και ο κ. Γιάννης που συναντάμε στη διαδρομή και μας μίλησε για αυτή τη πλευρά η οποία αν κάποτε θεωρούνταν υποβαθμισμένη και κακόφημη, έχει τη δική της ιστορία και συμμετοχή στην ανάπτυξη της πόλης.

«Στη Σπλάντζια διατηρείται έντονα ένα μέρος του παλίμψηστου της πόλης. Διότι ήταν μια περιοχή μεσαιών και χαμηλών στρωμάτων ήδη από τα χρόνια των Ενετών, δηλαδή από τον 15ο αιώνα που άρχισε να δημιουργείται αυτή η γειτονιά», μας λέει ο ιστορικός ερευνητής Μανώλης Μανούσακας.

Μοναδικά χαρακτηριστικά που έχουν δεχθεί πολυάριθμες παρεμβάσεις ή αλλοιώσεις στο πέρασμα του χρόνου, κι όμως διατηρούν ακόμη κάτι από την γοητεία τους βρίσκονται στη βορειανατολική πλευρά της Σπλάντζιας της Παλιάς Πόλης, ενός μνημείου με παγκόσμια αναγνωρισμένη ιστορική και πολιτισμική αξία.

ΜΑΡΙΑ ΜΥΣΤΑΚΙΔΟΥ
mariamystakidou@gmail.com

Ήταν το πρώτο της ταξίδι στα Χανιά, η πρώτη φορά που ήρθε στην Ελλάδα, η πρώτη φορά που επισκέφθηκε Μουσείο Τυπογραφίας, η πρώτη φορά που μίλησε σε Έλληνα δημοσιογράφο και αυτή είναι η πρώτη της συνέντευξη σε ελληνική εφημερίδα. Το σημαντικότερο όμως όλων, είναι πως ήταν η πρώτη φορά που η ταλαντούχα Keira Rathbone χρησιμοποίησε γραφομηχανή με ελληνική γραμματοσειρά!

Όταν η γραφομηχανή... ζωγραφίζει

■ Την Βρετανίδα Keira Rathbone συνάντησαν οι “διαδρομές” στα Χανιά

«Λα ξεκίνησαν πριν από λίγες μέρες, στο Μουσείο Τυπογραφίας των “Χανιώτικων Νέων” όπου η Keira στεκόταν εκστατική από όσα έβλεπε. Μαγεμένη από τα εκθέματα και την ιστορία της τυπογραφίας, εντυπωσιασμένη από την ξενάγηση, ζήτησε -αν γινόταν- να χρησιμοποιήσει γραφομηχανή με ελληνικά στοιχεία.

«Πάντα ήθελα να χρησιμοποιήσω μια γραφομηχανή. Όμως δεν είχα τι να γράψω» ήταν τα λόγια της Keira Rathbone πριν ένα χρόνο σε δημοσιογράφο του BBC.

Και κάπως έτσι, αφού δεν είχε τι να γράψει, ξεκίνησε να ζωγραφίζει. Χρησιμοποιώντας τα πλήκτρα της γραφομηχανής, μετατρέπει γράμματα και αριθμούς και σύμβολα, σε τοπία, ανθρώπους, αντικείμενα. Και τα έργα της είναι από πολύ μικρά, μεγέθους καρτ ποστάλ, ή και μικρότερα, μέχρι... εντυπωσιακά πολύ μεγάλα.

Η Keira χρειάστηκε να περιμένει μόλις μια μέρα και χάρη στην ευγενική προσφορά του συνεργάτη των “Χ.Ν.” Αντώνη Πλυμάκη, η γραφομηχανή βρέθηκε. Εκείνο που έμενε ήταν να προσδιορίσει τι ακριβώς θα ήθελε να αποτυπώσει. Μετά τον φάρο στο λιμάνι το πιο προφανές χαρακτηριστικό της πόλης, η Keira επέλεξε το δεύτερο χαρακτηριστικότερο: το ρολόι στον Δημοτικό Κήπο.

Το ραντεβού κλείστηκε την περασμένη Τρίτη, στο ιστορικό “Καφέ Κήπος” και ο ιδιοκτήτης του, Βασίλης Σταθάκης, έκανε κυριολεκτικά τα πάντα για να βοηθήσει τη συνέντευξη, αλλά και για να νιώσει η Keira σαν στο σπίτι της.

Όταν η μικροσκοπική κοπέλα με το απίστευτο ταλέντο κάθισε μπροστά στη γραφομηχανή, δεν μπορούσα σε καμία περίπτωση να διαvoηθώ τι θα “ζωγράφιζε”.

«Έχετε πολύ ενδιαφέρον αλφάβητο» μου λέει. «Ποια γράμματα σ’ αρέσουν πιο πολύ;» τη ρωτώ. «Αυτό εδώ (μου δείχνει το Θ) και αυτό (το Φ). Α! Και αυτό (μου δείχνει το Ψ). Θέλω πολύ να δουλέψω ξανά σε γραφομηχανή με ελληνικά. Αισθάνομαι ότι έχω έναν πολύ ιδιαίτερο “καμβά”, λέει.

Πότε ξεκίνησες να ζωγραφίζεις με τη γραφομηχανή;

Ξεκίνησα πριν από 10 χρόνια. Και το πρώτο που έφτιαξα ήταν ένα μάτι. Τα μάτια είναι όλα όσα χρειάζεται κανείς για να καταλάβει ένα πρόσωπο. Μπορεί να είναι θυμωμένα, μπορεί να είναι θλιμμένα, κακά, ευγενικά. Τα μάτια δείχνουν τα πάντα. Μπορείς να παραλείψεις ότι θέλεις από ένα πρόσωπο, να μην σχεδιάσεις τίποτα άλλο, αν ζωγραφίσεις σωστά ένα μάτι.

Κοιτούσε το ρολόι και χτύπαγε τα πλήκτρα, άλλοτε με ταχύτητα σχεδόν φρενήρη, και άλλοτε εξαιρετικά αργά, σχεδόν διστακτικά. Κάθε χτύπημα όμως ήταν εξαιρετικά “ζυγιασμένο”. Εκείνη είχε δει ήδη την τελική εικόνα. Εγώ έβλεπα μόνο μια λευκή κόλλα με μερικά σκόρπια γράμματα.

Παρακολουθούσα το λευκό χαρτί και χρειάστηκε να περάσει τουλάχιστον ένα τέταρτο προτού καταλάβω τι κάνει και πώς. «Μου αρέσει πολύ να ζωγραφίζω μπροστά σε κοινό. Με βλέπουν με απορία και σκέφτονται “τι θα κάνει τώρα με τη γραφομηχανή” και μετά αρχίζουν να μαζεύονται γύρω μου, άτομα κάθε ηλικίας και βλέπουν την εικόνα να σχηματίζεται. Και τότε καταλαβαίνουν...» μου λέει.

Πόση ώρα χρειάζεσαι κατά μέσο όρο για να φτιάξεις ένα έργο;

Συνήθως γύρω στις 90 ώρες. Αν θέλω λεπτομέρειες και φωτοσκιάσεις θέλω τόσο ή και περισσότερο. Υπάρχουν όμως και λιγότερο

(Φωτογραφίες: Παναγιώτης Μυστακίδης)

λεπτομερή έργα που κάνω σε 20-30 λεπτά. Αυτά συνηθίζω πολύ να τα κάνω όταν δουλεύω “ζωντανά” μπροστά σε κοινό.

Δέκα χρόνια τώρα, θα έχεις κάνει εκατοντάδες έργα. Υπάρχει κάποιο που δεν θα αποχωριζόσουν με τίποτα; Κάτι που να λες, αυτό δεν το πουλάω όσα χρήματα και να μου δώσουν;

Υπάρχουν δύο. Είναι αρκετά προσωπικά και χρειάστηκε πολύ χρόνο για να τα φτιάξω. Το ένα είναι μια εικόνα της πίσω αυλής του σπιτιού μου. Και το άλλο μια εικόνα του δωματίου μου. Σκέψου όμως ότι δεν μιλάμε για μια κόλλα χαρτί, αλλά για πολλές μαζί. Το έφτιαχνα κομμάτι κομμάτι, με το χέρι, όπως ενώνει μια φωτογραφική μηχανή πολλές φωτογραφίες μαζί για να κάνει “πανοραμική”. Αυτά τα δύο έργα τα αγαπώ πολύ.

Σε πόσες γλώσσες έχεις “τυπώσει” τις εικόνες σου;

«Αγγλικά -φυσικά- γαλλικά, δανέζικα, ρώσικα.

Τώρα και στα ελληνικά» λέει και χαμογελάει.

Υπάρχει κάποιο μοντέλο που σου αρέσει ιδιαίτερα;

Είναι αστέιο αλλά δεν με νοιάζει καθόλου τι γραφομηχανή θα χρησιμοποιήσω. Αρκεί να δουλεύει. Μπορεί να είναι πολύ ακριβή, μπορεί να είναι πάμφθηνη, μπορεί να είναι πολύ παλιά, μπορεί να είναι πιο... νέα. Όπως και να έχει, αυτό μου είναι αδιάφορο. Δεν ξέρω καν από μάρκες. Εκείνο που με ενδιαφέρει είναι οι γραμματοσειρές. Αυτό για μένα έχει τη μεγαλύτερη σημασία. Είναι ο καμβάς μου κάθε φορά. Και όσο πιο διαφορετικό καμβά έχω, τόσο μεγαλύτερη η πρόκληση. Και η χαρά».

Όταν συναντηθήκαμε στο “Μουσείο Τυπογραφίας”, χρησιμοποίησες τη λέξη “Typogonic”. (σ.σ: λέξη που η ίδια χρησιμοποιεί για να υποδηλώσει πως κάτι έχει ενδιαφέρον για να το “τυπώσει” ως εικόνα με τη γραφομηχανή. Κάτι ανάλογο του “φωτογενής” δηλαδή. “Τυπογενής” σε ελεύθερη με-

προσλωμένη στη γραφομηχανή, κοιτά μια το ρολόι, μια τα πλήκτρα, μια το χαρτί. Και “χτυπά” κάθε γράμμα, αριθμό και σύμβολο είτε με ταχύτητα φρενήρη, είτε νωχελικά και αργά. Το σχέδιο, σαν ...μαγική εικόνα έχει αρχίσει να προβάλλει.

τάφραση) Υπάρχουν κάποια αντικείμενα ή κάποιες τοποθεσίες που να σου “τραβάνε” το μάτι; Ή κάτι που όποτε το βλέπεις, όπου στον κόσμο και να βρίσκεσαι, να λες, αυτό πρέπει να το “ζωγραφίσω;

Πολλές φορές βλέπω πράγματα και κατευθείαν έχω την εικόνα τους σαν να τη ζωγράφισα με τη γραφομηχανή. Αγαπώ πολύ τα δέντρα και τις γέφυρες. Στο Λονδίνο κάνω διαρκώς γέφυρες. Αλλά συνήθως φροντίζω να έχω τα μάτια μου ανοικτά γιατί ποτέ δεν ξέρω τι θα συναντήσω που θα με συνεπάρει. Εδώ για παράδειγμα: μου άρεσε πολύ ο φάρος, μου άρεσε το ρολόι, είδα δρομάκια που θα ήθελα να κάνω... Είναι τόσα πολλά!

Μετά τα ελληνικά, σε ποια γλώσσα θα ήθελες να “ζωγραφίσεις”;

«Αραβικά. Είναι μυστηριακά και παράξενα. Μακάρι να βρω γραφομηχανές με κάθε αλφάβητο που υπάρχει» μου λέει.

Οι γραφομηχανές είναι τα “παιχνίδια” σου;

Ναι, και χαίρομαι πάντα όταν έχω στα χέρια μου κάτι εντελώς καινούργιο, εντελώς διαφορετικό από όσα έχω κάνει μέχρι σήμερα».

Κάνεις μια δουλειά μοναδική» της λέω και με... σχεδόν ανύπαρκτο ανταγωνισμό, συμπληρώνω και γελάμε. Έχεις συναντήσει στην πορεία σου κακές κριτικές; Δηλαδή υπήρξαν κάποιιοι που να είπαν, εντάξει Keira, αυτό που κάνεις δεν είναι και τόσο σπουδαίο, υπάρχουν προγράμματα φώτοσσοπ που κάνουν κάτι ανάλογο;

Φυσικά, έχουν υπάρξει και τέτοιες κριτικές. Σε κάθε δουλειά, σε κάθε προσπάθεια υπάρχει και

(Φωτογραφία: Παύλος Μπουζάκης)
Στη βιβλιοθήκη του Μουσείου Τυπογραφίας, μετά από την ξενάγηση, η Keira κάνει σαν μικρό παιδί βλέποντας και μόνο γραφομηχανές με ελληνικά στοιχεία. Ένα από τα όνειρά της ήταν να "ζωγραφίσει" στα ελληνικά. Οι "διαδρομές" βοήθησαν λίγο να γίνει το όνειρο πραγματικότητα. Και η Keira μας μάγεψε όλους με την τέχνη της.

Μια πλευρά που θα πει την "κακή κουβέντα" της. Δεν με πτοούν όμως και τους απαντώ πως αυτό που κάνω είναι μοναδικό. Αν δεις τα έργα μου, ζωγραφίζω με σκιές, κάθε γράμμα αλληλεπικαλύπτεται από κάποιο άλλο, άλλα γράμματα σχεδόν "μαυρίζουν" από τα αλληπάλληλα χτυπήματα. Δες τώρα ένα πρόγραμμα φώτοσοπ. Φτιάχνει μια εικόνα, αλλά τα γράμματα είναι όλα εμφανή με περιθώρια ανάμεσά τους. Το ένα είναι τυποποίηση, μπορεί να το κάνει ο καθένας, το άλλο είναι τέχνη.

Μιαμιση ώρα μετά η Keira βγάζει το χαρτί από τη γραφομηχανή. «Ξέρεις μπορώ να συνεχίσω για ώρες, κάθε έργο μπορώ να το σταματήσω σε κάποιο σημείο που με ικανοποιεί ή να το συνεχίσω για ώρες», μου λέει.

Με μια πτήση να προλάβει, το σενάριο να συνεχίσει να δουλεύει για ώρες είναι αδύνατο για σήμερα.

Κοιτώ τη "ζωγραφιά", όλο αυτό το συνονθύλευμα από γράμματα και αριθμούς και σύμβολα να σχηματίζουν αριστοτεχνικά το ρολόι του κήπου. Κάτω από τη ζωγραφιά είναι τυπωμένη μια αφιέρωση "Στο Μουσείο Τυπογραφίας". Εκεί θα πάρει και τη θέση του το πρωτότυπο.

Βγαίνοντας από το "Καφέ Κήπος", η Keira κοιτά δεξιά και αριστερά, τα δέντρα, τη μπουκαμβίλια. «Πρέπει να ξανάρθω σίγουρα» μου είπε.

Η Keira Rathbone "ζωγραφίζει" με γραφομηχανή, μια τεχνική χρησιμοποιείται από ελάχιστους καλλιτέχνες παγκοσμίως. Η δουλειά της έχει παρουσιαστεί εκτενώς σε έγκυρα ξένα ειδησεογραφικά δίκτυα όπως το BBC και η Deutsche Welle. Έχει φιλοτεχνήσει εξώφυλλα για γνωστά περιοδικά, για βιβλία, αφίσες κ.λπ.. "Ζωγραφίζει" από μικροσκοπικά ανθρώπια μέχρι ογκωδέστατα κολλάζ πολλών σελίδων. Ζει στο Λονδίνο και όποτε της δίνεται η ευκαιρία ταξιδεύει στον κόσμο για να "ζωγραφίσει".

Μάθετε περισσότερα για την Keira και τη δουλειά της στο επίσημο site της www.keirarathbone.com.

Μια εικόνα χίλιες λέξεις. Στην περίπτωση αυτή, χίλια και πλέον χτυπήματα. Χρειάστηκε περίπου μιάμιση ώρα και το ρολόι του Κήπου όπως απεικονίζεται στη φωτογραφία κάτω "ζωντάνεψε" στο χαρτί. Η αφιέρωση του έργου στο Μουσείο Τυπογραφίας, μας χαροποιεί και μας τιμά ιδιαίτερα. (Σκαναρισμένο αντίγραφο και original δημιουργία: Keira Rathbone)

Βίντεο με την Keira "en ώρα εργασίας" στον Κήπο, συνοδεύει την ανάρτηση της συνέντευξης στο www.haniotika-nea.gr

Βιβλία

Κωνσταντινούπολη

Ιστορία και αρχαιολογία

Peter Schreiner

Εκδότης: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης

ΤΟ BYZANTION, η αποικία των αρχαίων Ελλήνων, επιλέχθηκε το 324 μ.Χ. από τον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Α για να αποτελέσει το νέο κέντρο της αυτοκρατορίας στα ανατολικά και πήρε το όνομά του: "πόλη του Κωνσταντίνου", Κωνσταντινούπολη.

Ο Κωνσταντίνος έδωσε στην πόλη έκταση πέντε φορές μεγαλύτερη από την αρχική, τη διαίρεσε -ακολουθώντας το πρότυπο της Ρώμης- σε δεκατέσσερα διαμερίσματα και την προέκρινε μεταξύ άλλων με Καπιτώλιο, Ιππόδρομο, πλατείες και έναν κεντρικό οδικό άξονα που συνέδεε την Ανατολή με τη Δύση. Πολύ γρήγορα η Κωνσταντινούπολη εξελίχθηκε σε κέντρο της αυτοκρατορίας και διατήρησε τη θέση αυτή για περισσότερα από χίλια χρόνια. Έτσι η Κωνσταντινούπολη -η οποία μετά την κατάληψή της από τους Τούρκους το 1453 έγινε η πρωτεύουσα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας- δεν αντιπροσωπεύει μόνο τον ελληνορωμαϊκό κόσμο, αλλά και τον χριστιανικό Μεσαίωνα. Κάθε περίοδος άφησε τα αρχιτεκτονικά της ίχνη σ' αυτή τη μοναδική μητρόπολη. Ο Πέτερ Σράινερ φωτίζει τα σημαντικότερα στάδια της εξέλιξης της Κωνσταντινούπολης, συνδέοντάς τα με την πολιτική, πολιτιστική, θρησκευτική και οικονομική ιστορία της πόλης.

Ο Κωνσταντίνος έδωσε στην πόλη έκταση πέντε φορές μεγαλύτερη από την αρχική, τη διαίρεσε -ακολουθώντας το πρότυπο της Ρώμης- σε δεκατέσσερα διαμερίσματα και την προέκρινε μεταξύ άλλων με Καπιτώλιο, Ιππόδρομο, πλατείες και έναν κεντρικό οδικό άξονα που συνέδεε την Ανατολή με τη Δύση. Πολύ γρήγορα η Κωνσταντινούπολη εξελίχθηκε σε κέντρο της αυτοκρατορίας και διατήρησε τη θέση αυτή για περισσότερα από χίλια χρόνια. Έτσι η Κωνσταντινούπολη -η οποία μετά την κατάληψή της από τους Τούρκους το 1453 έγινε η πρωτεύουσα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας- δεν αντιπροσωπεύει μόνο τον ελληνορωμαϊκό κόσμο, αλλά και τον χριστιανικό Μεσαίωνα. Κάθε περίοδος άφησε τα αρχιτεκτονικά της ίχνη σ' αυτή τη μοναδική μητρόπολη. Ο Πέτερ Σράινερ φωτίζει τα σημαντικότερα στάδια της εξέλιξης της Κωνσταντινούπολης, συνδέοντάς τα με την πολιτική, πολιτιστική, θρησκευτική και οικονομική ιστορία της πόλης.

Συλλαβίζοντας το καλοκαίρι

Δημήτρης Στεφανάκης

Εκδότης: Ψυχογιός

Το ταξίδι στις Κυκλάδες και στο φως ξεκινά ένα καλοκαίρι, στα τέλη του εικοστού αιώνα. Ένας διάσημος νομπελίστας, ο Αλμπέρ Καμύ, επιστρέφει στην πρωτεύουσα του χρόνου, την εποχή μας, και στη Μεσόγειο που αγάπησε. Τον συνοδεύει η νεαρή δημοσιογράφος Αριάδνη Δάριβα, που βλέπει αυτό το ταξίδι σαν μια δεύτερη ευκαιρία προκειμένου ο Γαλλοαλγερινός συγγραφέας να ολοκληρώσει το μυθιστόρημά του "Ο πρώτος άνθρωπος".

Κάτω από τον ανίγκτο ήλιο, στο διονυσιακό περιβάλλον της καλοκαιρινής Μυκόνου, ο Καμύ θα προσπαθήσει να συμφιλιώσει τις αναμνήσεις της προηγούμενης ζωής του με ένα σήμερα που δεν τον αφορά. Παλινωδώντας ανάμεσα στον έρωτα και στον θάνατο, θέλει να πιστέψει από τη χαρά της ζωής μέσα σ' έναν κόσμο όπου άνθρωποι, βιβλία και πάθη ζητούν ολοκλήρωση.

Ένα μυθιστόρημα για το ελληνικό καλοκαίρι, για την αιώνια εφηβεία και τη νιότη που δεν κατάφερε να αγγίξει ο χρόνος.

Με θυμμένο χειρόφρενο

Μάρτυ Λάμπρου

Εκδότης: Κέδρος

Τα ίχνη του χρόνου

Διηγήματα και άλλα ατοπήματα

Ευριπίδης Κλεόπας

Εκδότης: Περίπλους

Στην ατέρμονη αγωνία του Ευριπίδη Κλεόπα για τον χρόνο που περνά και θα τελειώσει, και η οποία είναι υπεύθυνη για τις υπέροχες σελίδες αυτού του μικρού τόμου, θα αντέτασσα τη φράση του Μισέλ Φουκώ, επειδή η ζωή είναι θνητή, αξίζει να την ζήσει κανείς σαν έργο τέχνης. Αν πράγματι ο χρόνος της ζωής ήταν απεριόριστος, δεν θα μπορούσε να χωρέσει σε καμία μορφή για να δημιουργηθεί έργο τέχνης πρέπει η μορφή να επιβληθεί πάνω σε ένα υλικό πεπερασμένο.

Η ζωή ως έργο τέχνης δεν αίρει την αγωνία απλώς υποσχετεί μια άλλη, διαφορετική σαν αδελφή εκείνης που γεννά το κύλημα του χρόνου. Είναι όμως, πρέπει να πω, λιγότερο τυχερή από αυτήν, γιατί δεν έχει μέχρι τώρα βρει τον άνθρωπο που θα τραγουδήσει τις δυσκολίες και τις χαρές της τόσο ωραία, όσο ο Ευριπίδης Κλεόπας τραγουδά την αδελφή της.

Σε όσους τη ρωτούσαν γιατί ακολουθούσε τον πατέρα της στα ταξίδια του με την νταλικά, «επειδή μου αρέσει να φεύγω από το σπίτι», έλεγε.

Η Σώπη γνώριζε από τι δραπετεύει, όχι όμως και τι αναζητούσε. Στα δώδεκά της, πρώτο ταξίδι στην Ιταλία. Μπρίντιζι-Μιλάνο. Αυτοστράντα, παρκίδες, εργοστάσια. Άλλαζε λάστιχο, διάβαζε τους χάρτες, ξενυχτούσε, ξεφόρτωνε μαζί του. Ο μαγικός κόσμος της νταλίκας, ο δρόμος, ένα εργοστάσιο απροσδόκπτων εικόνων. Επιστροφή για Ελλάδα. Είκοσι μέρες στο λιμάνι του Μπάρι, νταλικέρηδες, πείνα. Η νταλικά φορτωμένη, έτοιμη για ένα ακόμη ταξίδι. Αλλά ο πατέρας βαριά άρρωστος. Η Σώπη, στην καμπίνα του οδηγού, κρατάει το τιμόνι, συνεχίζει το δρόμο... ό, τι κι αν συμβεί.

Πρόκειται για ένα μυθιστόρημα ενηλικίωσης μέσα από τις εθνικές οδούς.

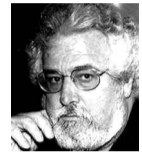

παιδότοπος

Ε' ΤΑΞΗ ΔΗΜ. ΣΧ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΑΣ

Η Πόλις εάηλω!

Επιμέλεια:
**ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ**
Kakatsakis@sch.gr

Καλοί μου φίλοι, καλό Σαββατοκύριακο!
Στην Κωνσταντινούπολη, στη Βασιλεύουσα Πόλη, μας μεταφέρουν με τις εργασίες τους, τα "σκέφτομαι και γράφω" και τις ζωγραφιές τους, που φιλοξενούνται σήμερα, 2 μέρες μετά την 561η επέτειο από την άλωσή της από τους Τούρκους, τα παιδιά της Ε' τάξης του Δημ. Σχ. Κουντούρας. Φαίνεται ξεκάθαρα, μέσα από αυτές, πόσο άγγιξε τα Κουντουριωτάκια, πόσο

βαθιά τα συγκίνησε, εκείνη η Τρίτη 29 Μαΐου 1453, που μόνο "στο ντούκου", δεν πέρασαν το σχετικό κεφάλαιο της Ιστορίας. Συγχαρητήρια πολλά τόσο στα ίδια, όσο, βέβαια και στον δάσκαλό τους!

Σας χαιρετώ με αγάπη όλους
Β.Θ.Κ.

Ε' τάξη

Ξανθή, Μπέσι, Βασίλης, Στανιμίρ, Αλέξης, Αγάπη, Παύλος, Χρήστος, Άννα, Μιχάλης, Άννα-Μαρία, Γιώργος, Κλάιντι, Ότο, Θάνος, Μικέλ, Μπάρδι, Αντρέας, Ντανιέλα, Μαρία, Στέλλα, Τζιοβάν

Σημαίνει ο Θεός σημαίνει η γη σημαίνουν τα επουράνια
σημαίνει και η Αγία Σοφιά το Μέγα Μοναστήρι..

Σώπασε κυρά Δέσποινα και μη πολυδακρύζεις
πάλι με χρόνους με καιρούς πάλι δικιά μας θά 'ναι!

Άφιξη του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου στην Κωνσταντινούπολη

Ο Ιωάννης Η' ο Παλαιολόγος πέθανε το 1448. Αλλά στη θέση του μπήκε ο αδερφός του Κωνσταντίνος, Δεσπότης. Ο λαός τον δέχτηκε με αγάπη και πολλές προσδοκίες. Όλοι πίστευαν ότι θα σώσει τον λαό από τους κινδύνους που τους απειλούσαν και έτσι αποφάσισε να τους αντιμετωπίσει. Για αυτό ανέλαβε τα καθήκοντα του. Είχε όμως υποσχεθεί στον αδερφό του να ζητήσει στον Πάπα να τον βοηθήσει όμως η βοήθεια του Πάπα δεν εμφανίστηκε και έτσι τον βοήθησαν μόνο οι Βενετοί και οι

Γενουάτες. Έτσι ανέλαβε τις αποστολές του. Στην άλωση της πόλης ρίχτηκε στη μάχη, πρώτος ανάμεσα στους πρώτους. Εκεί έπεσε ηρωικά. Ήταν ο τελευταίος αυτοκράτορας του Βυζαντίου.

Μαρία Παυλάκη

Υγρό πυρ

Ένα σπουδαίο όπλο των βυζαντινών ήταν το υγρό πυρ. Ήταν εφεύρεση του μηχανικού Καλλίνικου από τη Συρία. Ακόμα δεν ξέρουμε από τι ήταν φτιαγμένο. Μάλλον ήταν ένα μίγμα από θειάφι, πίσσα, νίτρο και άλλα υλικά. Δεν έσβυνε ούτε στο νερό. Το εξακόντιζαν με μακρικούς σωλήνες ή το πετούσαν μέσα σε πήλινα δοχεία με καταπέλτες από τα πολεμικά πλοία τους, τους δρομώνες.

Θάνος Κουφάκης

Όλα τελείωσαν την Τρίτη 29 Μαΐου 1453

Από το 1452 μ.Χ., ο νέος σουλτάνος Μωάμεθ Β' σκόπευε να κατακτήσει την Κωνσταντινούπολη και από τον Μάρτιο του 1453 ο τουρκικός στρατός άρχισε να συγκεντρώνεται έξω από τα τείχη. Καθημερινά γίνονταν μάχες. Ο Μωάμεθ εξοργίστηκε όταν τρία γενοβέζικα πλοία μπήκαν απαρατήρητα στον Κεράτιο κόλπο φορτωμένα με σιτάρι και όπλα. Έτσι έσυρε 70 καράβια στη στεριά για εννέα χιλιόμετρα από τον Βόσπορο στον Κεράτιο. Έτσι η Πόλη αποκλείστηκε από παντού.

Ξημερώματα της 29ης Μαΐου αρχίζει η μεγάλη επίθεση των Τούρκων. Οι Βυζαντινοί αγωνίστηκαν γενναία. Μέχρι το απόγευμα όλα δείχνουν ότι η πόλη θα σωθεί πάλι. Όμως από μια μικρή πόλη στην Κερκόπορτα που βρέθηκε ανοιχτή μπήκε στην Πόλη μια ομάδα γεντισάρων. Αυτοί άνοιξαν τις μεγάλες πύλες των τειχών και χιλιάδες Τούρκοι μπήκαν μέσα. Έγιναν σκληρές μάχες αλλά το βράδυ όλα είχαν τελειώσει. Ήταν Τρίτη 29 Μαΐου 1453.

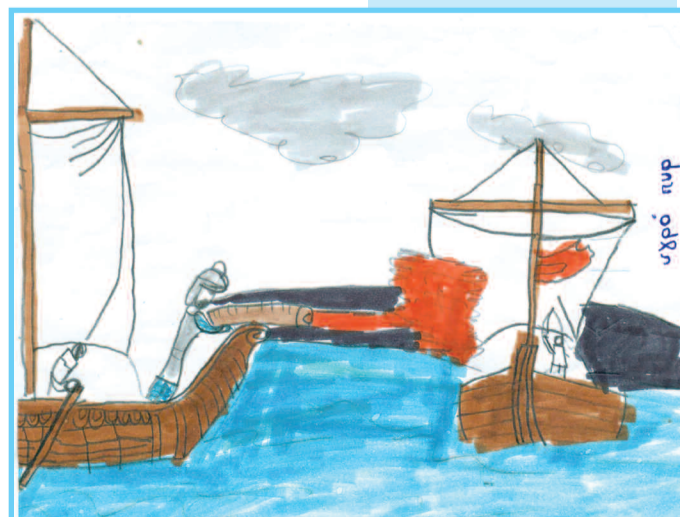
Ο Μωάμεθ σέρνει 70 πλοία στη στεριά. Από το Βόσπορο στον Κεράτιο.

Γιώργος Μαϊσουράντζης

Οι Τούρκοι πολιορκούν την Πόλη και οι Βυζαντινοί αποκρούουν τις επιθέσεις από τους πύργους με τα όπλα τους.

Μιχάλης Φαλελάκης

Βυζαντινός Πολεμιστής

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΣ

Ξεκάθαρα χορευτική διάθεση, μελωδία, ατμόσφαιρα αλλά και ρυθμός. Ό,τι έχει ανάγκη ένα dance μουσικό σχήμα όπως οι House twins. Ένα dj δίδυμο που τα τελευταία χρόνια έχει κατακτήσει την ελληνική σκηνή και κάνει τα πρώτα του βήματα και στο εξωτερικό. Ο Γιάννης και ο Ανδρέας τα δύο μέλη βρέθηκαν στα Χανιά για μια ακόμα εμφάνισή τους.

HOUSE TWINS

Δίδυμη χορευτική επίθεση!

«**Π**ε την ευκαιρία της παρουσίας τους συνομιλήσαμε με τον Αντρέα Πανάγο, τον Χανιώτη μέλος του σχήματος για τους στόχους, την dance σκηνή, τις ζωντανές εμφανίσεις.

Πώς θα περιέγραφε τον ήχο σας σε κάποιον που δεν σας γνωρίζει;

Με το Γιάννη που είμαστε το... δίδυμο στους House twins, συνεργαζόμαστε από το 2000 όταν γνωριστήκαμε σε ένα dance stage της Αθήνας. Τότε γράφαμε διαφορετική μουσική, περισσότερο trance. Από το 2010 που σχηματίσαμε τους House Twins γυρίσαμε στην πιο εμπορική house ώστε να είμαστε πιο "φιλικόι" στο ραδιόφωνο. Η μουσική που παίζουμε είναι χορευτική, εμπορική μουσική. Είμαστε ξεκάθαρα στο χώρο της dance, χρησιμοποιώντας φωνητικά από τραγουδιστές ώστε τα κομμάτια μας να μπορούν να παιχτούν στα clubs.

Χρησιμοποίησες τον όρο "εμπορικό" πολύ άνετα, κάτι που πολλοί συνάδελφοι σου φοβούνται να το κάνουν...

Μα αν δεν υπήρχε το εμπορικό στοιχείο στη μουσική μας δεν νομίζω ότι θα είχαμε καταφέρει κάτι, θα ήταν πολύ πιο δύσκολα τα πράγματα. Σε ό,τι αφορά τη θεματολογία των κομματιών μας, για το στίχο επηρεαζόμαστε από τη συγκυρία και τη κατάσταση που βρισκόμαστε κάθε φορά. Λυπημένοι, χαρούμενοι, προβληματισμένοι. Τα συναισθήματά μας είναι η βασική επιρροή για τον στίχο μας.

Δύο συνεχόμενες χρονιές εμφανιστήκατε στα βραβεία του τηλεοπτικού MAD, πώς το πετύχατε αυτό;

Η δισκογραφική μας εταιρεία και ο μάνατζέρ μας, ο Μ. Θεοφίλου έχουν συμβάλει τα μέγιστα. Η εμπειρία της συμμετοχής σε τέτοια μουσικά γεγονότα είναι μοναδική. Συναντάς κόσμο, σημαντικούς καλλιτέχνες, σε βλέπουν από τη live εμφάνιση σου σε όλη την Ελλάδα και έρχεσαι σε επαφή με κόσμο που έχει άλλα ακούσματα. Είναι ένα σημείο αναφοράς και το διασκεδάζουμε πάρα πολύ.

Τι θα πρέπει να περιμένει να ακούσει ο ακροατής που θα βρεθεί σε μια ζωντανή σας εμφάνιση;

Δικά μας κομμάτια, remix, house μουσική και οπωσδήποτε να έχει όρεξη να χορέψει. Η μουσική μας είναι χορευτική. Αν δεν του αρέσουν αυτά που παίζουμε μπορεί να κάνει λίγη υπομονή μέχρι να ξεκινήσει ο επόμενος dj.

ΧΟΡΟΣ

Ο κόσμος πάντως στην Ελλάδα δεν χορεύει τόσο εύκολα ξένα κομμάτια, έτσι δεν είναι;

Ναι σε σύγκριση με άλλες χώρες υπάρχει πολύ μεγάλη διαφορά. Η κρίση τα τελευταία χρόνια έχει κλιμακώσει το πρόβλημα που υπήρχε, δηλαδή ότι ο κόσμος πάει στο club να "τσεκάρει" ο ένας τον άλλο, να δείξει τα ρούχα που φοράει, να βγάλει φωτογραφίες και να τις ανεβάσει στο facebook, να κάνει tag τον εαυτό του. Αν είναι να πας κάπου για να το δείξεις... καλύτερα να μην πας καθόλου. Αυτός που θα χορέψει μάλιστα πολλές φορές χαρα-

Ο Αντρέας Πανάγος (δεξιά) μιλάει για τους House twins και την Dance σκηνή.

«Εμείς τα δίνουμε όλα όταν ο κόσμος χορεύει από κάτω. Δεν υπάρχει καλύτερο συναίσθημα από το να παίζουμε τα δικά μας κομμάτια, να κλείνουμε τη μουσική και ο κόσμος να τραγουδάει»

κτηρίζεται και γραφικός. Εμείς πάντως τα δίνουμε όλα όταν ο κόσμος χορεύει από κάτω. Δεν υπάρχει καλύτερο συναίσθημα από το να παίζουμε τα δικά μας κομμάτια, να κλείνουμε τη μουσική και ο κόσμος να τραγουδάει.

Στα χρόνια της ενασχόλησής σου με τη μουσική θυμήσου ένα συμβάν που σε έκανε να νιώσεις περήφανος για αυτό που κάνεις και κάτι που σε στεναχώρησε;

Υπάρχουν πράγματα για τα οποία μπορείς να μετανιώσεις αλλά δεν μπορώ να πω ότι υπήρχε κάτι που με στεναχώρησε. Αν γύριζα το χρόνο πίσω, πάλι τα ίδια θα έκανα.

Σε ό,τι αφορά την κορυφαία μας στιγμή; Όταν άκουσα το πρώτο μας κομμάτι το Never με την Ελευθερία Ελευθερίου από το ραδιόφωνο. Οδηγούσα και ξαφνιάστηκα. Ήταν από τις ξεχωριστές μας στιγμές. Όπως επίσης το ότι το τελευταίο κομμάτι που βγάλαμε το υπογράψαμε σε μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες στον κόσμο την Blanco Negro, που μας δίνει τη δυνατότητα να ακουστόμαστε σε χώρες σε όλο τον κόσμο.

Η Blanco Negro εκτιμάτε ότι θα σας βοηθήσει να βγείτε στο εξωτερικό ;

Σίγουρα, για αυτό και επιμένουμε στον Αγ-

γλικό στίχο, γιατί σου δίνει πρόσβαση σε άλλα ακροατήρια. Και είναι σημαντικό και η προφορά των τραγουδιών να είναι καλή. Αυτό είναι κάτι που το δουλεύουμε πάρα πολύ και φροντίζουμε ώστε να συνεργαζόμαστε με συναδέλφους του εξωτερικού. Αυτήν την εποχή ετοιμαζόμαστε να πάμε σε Γερμανία και Ισπανία όπου θα κυκλοφορήσει το νέο μας single και σχεδιάζουμε και μια περιοδεία στην Αυστραλία.

Για να πετύχει ένα Ελληνικό χορευτικό σχήμα στο εξωτερικό φαντάζει ως άθλος...

Θέλει τύχη πάνω από όλα! Να βγάλεις το κομμάτι σου την ιδανική εποχή και να το ακούσει το κατάλληλο άτομο. Διαφορετικά μπορεί να μην σε πάρει χαμπάρι κανείς. Ειδικά στη dance μουσική ο ανταγωνισμός είναι τεράστιος και μας βλέπουν ως Έλληνες -κακώς- με μισό μάτι και σε αυτό έχει επηρεάσει και η κρίση. Το 2012 είχαμε βγάλει ένα κομμάτι με Γερμανούς γάπερς και είχαν έλθει στην Αθήνα για το γύρισμα του κοινού μας video clip. Πήγα και τους πήρα από το αεροδρόμιο και τα πρώτα λόγια που μου είπαν όταν τους ρώτησα τι κάνουν ήταν «τι να κάνουμε; Σας δανειζόμαστε χρήματα και εσείς τα τρώτε!» Με είχε πειράξει αυτή η εικόνα που είχαν για μας. Οι άνθρωποι δεν φταίνε, ό,τι τους λένε το καταπίνουν, δεν το ψάχνουν περισσότερο.

ΓΕΡΟ ΣΤΟΜΑΧΙ

Γενικά την ελληνική dance σκηνή πώς θα την περιέγραφε;

Έχουν γίνει σημαντικά βήματα. Πολλοί παραγωγοί που φεύγουν από τα σύνορα, μουσική που παίζεται στο ραδιόφωνο. Συρρικνώνονται τα labels γιατί δεν υπάρχει δισκογραφία, υπάρχουν όμως τα parties, τα φεστιβάλ όπως το Dreamland στην Ολυμπία. Γενικά υπάρχει ενδιαφέρον από τον κόσμο να στηρίξει τη μουσική μας σκηνή. Δεν είναι εύκολο αυτό γιατί στην Ελλάδα επικρατεί το "μαχαίρωμα" πίσω από την πλάτη και το κτύπημα κάτω από τη ζώνη. Οτιδήποτε κάνεις σήμερα θέλει γερό στομάχι.

Οι δικές σου μουσικές επιρροές;

Ακούω τα πάντα από Κρητικά και ελληνικά. Φυσικά disco, funk, jazz, rock, γενικά έχω καταλήξει ότι όσο περισσότερα ακούσματα έχεις τόσο πιο πολυδιάστατος είσαι και στη μουσική σου.

Σε βοηθάει στο να "τσιμπήσεις" ιδέες από όλα τα είδη της μουσικής και να τις προσαρμόσεις στον δικό σου ήχο. Αν γυρίσουμε πίσω, όλοι όσοι έχουν κάνει κάτι στην dance σκηνή έχουν επηρεαστεί από τη disco και τόσα είδη μουσικής.

Ένα κομμάτι που "ζηλεύεις" και θα θελες να το είχες κάνει εσύ;

Πάρα πολλά. Μπορώ να πω ότι μου άρεσε σαν ιδέα το wake me up του Avicii, ειδικά η dance εκτέλεση, όπως επίσης και η δουλειά του Justin Timberlake που χρησιμοποίησε φωνητικά του Michael Jackson.

Γενικά γίνονται πολύ καλές δουλειές.

Του **ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΡΑΚΑΚΗ**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ 12 ΟΜΑΔΩΝ

Ανασκόπηση της Γ' κατηγορίας

Δάφνη Αποκορώνου

Όπως αναφέραμε και στο αφιέρωμα που κάναμε, η ομάδα της Δάφνης με προπονητή τον Παντελή Μπερικόκη επέστρεψε με περίπατο στην Β' κατηγορία, ένα μόλις χρόνο μετά τον υποβιβασμό της. Αλλωστε αυτό το δείχνει και η απόσταση και των 9 βαθμών από τον 2ο. Συγκέντρωσε 59 βαθμούς με 19 νίκες, 2 ισοπαλίες

και 1 ήττα ενώ πέτυχε 65 γκολ και δέχθηκε 20. **Οι σκόρερ:** Μανταδάκης 11 γκολ, Μπραουδάκης Ηλ. 10, Νιώρας 8, Μετίν 5, Βαρδάκης 4, Μπερικόκης Μιχ. 3, Κοκολάκης Π. του Ν. 3, Μαυρούλης Π. 3, Ντανέγια 2, Κοκολάκης Ι. 2, Κοκολάκης Μ. 1, Κοκολάκης Π. του Ι. 1. ενώ άλλα 12 τέρματα προήλθαν από μηδενισμούς.

Ικαρος Ταυρωνίτη

Το άσχημο ξεκίνημα με τις 3 ήττες τις 4 πρώτες αγωνιστικές έφεραν την ομάδα του Ταυρωνίτη να χάνει από νωρίς τις ελπίδες για την πρώτη δυάδα που έσβησαν οριστικά με την εντός έδρας ήττα στο φινάλε του α' γύρου από τον Ατρόμητο. Πάντως με ένα εντυπωσιακό ντεμπαράζ στα τελευταία δέκα παιχνίδια (8 νίκες, 2 ισοπαλίες) έφθασε να κατακτάει την 3η θέση στο φινάλε που με πολύ μεγάλες πιθανότητες θα οδηγήσει και αυτή σε άνοδο και επιστροφή στην Β' μετά από 3 χρόνια. Συγκέντρωσε 47 βαθμούς με 15 νίκες, 2 ισοπαλίες, 5 ήττες πε-

τυχαίνοντας 66 γκολ (καλύτερη επίθεση) και δεχόμενος 22. Ξεκίνησε με προπονητή τον Βαγγέλη Αγγελάκη και ολοκλήρωσε με τον Αντώνη Γιακουμάκη.

Οι σκόρερ: Κιουρτσίδης 14 γκολ, Κουτρουλάκης Γ. 12, Σταμούλης 7, Πενταράκης 6, Νούσης 5, Γιακουμάκης Μιχ. 3, Κουτσογιαννάκης 3, Γιακουμάκης Θ. 3, Κοτρωνάκης 2, Χουσουλάκης 2, Γιακουμάκης Κ. 2, Διγενάκης 1, Μαραβελάκης 1, Γιακουμάκης Λ. 1, Γαυγιωτάκης 1 ενώ άλλα 3 τέρματα προήλθαν από μηδενισμό.

Ακαδημία Ποδοσφαίρου Σούδας

Στην παρθενική τους εμφάνιση οι μικροί της Σούδας τερμάτισαν αρκετά ψηλά και έδειξαν γιατί τόσο χρόνια μερικοί από τους πιο ταλαντούχους παίκτες στο τοπικό προέρχονται από τις Ακαδημίες του συλλόγου. Οι μικροί του Χρήστου Τραχανατζή τερμάτισαν 5οι με 35 βαθμούς οι οποίοι μεταφράζονται σε 10 νίκες, 5 ισοπαλίες

και 7 ήττες ενώ είχε 39-24 γκολ. **Οι σκόρερ:** Φαραζής 8 γκολ, Τσουπάκης 5, Ρηγιάκης 5, Ντινιακού 4, Δημοτάκης 2, Πιρπινάκης 2, Αρχοντάκης 2, Βλαμάκης 2, Σφακιωτάκης 1, Χριστοδουλάκης 1, Φραγγεδάκης 1, Λίγγος 1, Μιχαηλίδης 1, Βασιλοδημητράκης 1 ενώ άλλα 3 τέρματα προήλθαν από μηδενισμό.

Μετά την ολοκλήρωση του πρωταθλήματος της Γ' κατηγορίας, παρουσιάζουμε σήμερα εν συντομία τους 12 μονομάχους...

Νέος Σαρμιών

Μέχρι την 18η αγωνιστική ήταν το μεγάλο φαβορί για την 2η θέση και την άνοδο. Απέναντι στον Ατρόμητο όμως και μάλιστα μέσα στο Νιο Χωριό η ομάδα του Γιώργου Γαυγιωτάκη ξέχασε τα δελτία και αυτό της στοίχισε 5 βαθμούς. Τελικά παρότι έχασε τα ντέρμπι σε Εμπρόσνερο και Ταυρωνίτη, νικώντας στο καθοριστικό αγώνα 3-2 τον Ποσειδώνα εξασφάλισε την παρθενική του άνοδο στη Β' κατηγορία έστω και μέσα σε ένα κάθε άλλο παρά πανηγυρικό κλίμα λόγω του θανάτου του πατέρα του αρχηγού του στο γήπεδο... Βέβαια

ουσιαστικά αποτελεί συνέχεια του παλιού συλλόγου του Στύλου που παραχώρησε το καταστατικό του το καλοκαίρι του 1999 για την δημιουργία της ΑΕΔΑ. Συγκέντρωσε 50 βαθμούς με 17 νίκες, 1 ισοπαλία, 4 ήττες και 51-19 γκολ (καλύτερη άμυνα).

Οι σκόρερ: Λεδάκης 12 γκολ, Μαυρεδάκης Στ. 7, Κοντός 6, Λέκα 6, Πισσαδάκης 4, Βογιατζάκης 2, Μαντατάκης Μιχ. του Ι. 2, Ματζοράκης 1, Βασιλάκης 1, Χαριτάκης Σπυρ. του Χρ. 1 ενώ άλλο ένα τέρμα προήλθε από αυτογκόλ και 6 από μηδενισμούς.

Ποσειδών Καμισιανών - Ραπανιανών

Τερμάτισε στην υψηλότερη θέση της ιστορίας του στη 2η εμφάνιση του μετά την επαναδραστηριοποίηση πριν από δύο καλοκαίρια. Πάλι όμως έμεινε με μία γλυκόπικρη γεύση καθώς την τελευταία αγωνιστική θα μπορούσε να κατακτήσει ακόμα και την απευθείας άνοδο ως 2ος. Όμως οι βαθμοί που έχασε στα ντέρμπι και οι 4 ήττες από τους δύο πρωτοπόρους δεν του επέτρεψαν το ιστορικό άλμα που όμως αν συνεχίσει έτσι είναι θέμα χρόνου. Να θυμίσουμε ότι πέρυσι μέχρι και

η 4η ομάδα ευνοήθηκε από τις συγκυρίες κερδίζοντας την άνοδο. Η ομάδα του Δημήτρη Ανθούση συγκέντρωσε 45 βαθμούς (14 νίκες, 3 ισοπαλίες, 5 ήττες) με 60-24 γκολ.

Οι σκόρερ: Μανωλακάκης Γ. 17 γκολ, Μαρνανάκης 10, Κουμάκης 10, Παναγιωτάκης 6, Μπουρδάκης 5, Πενταράκης 4, Κουριδάκης 2, Τοντόροφ 1, Γαλανάκης 1 ενώ άλλο ένα τέρμα προήλθε από αυτογκόλ και 3 από μηδενισμό.

Νέος Κισσαμικός

Μία ακόμα νεοεμφανιζόμενη ομάδα που αποτελεί θυγατρική τοπικού σωματείου άφησε αρκετά καλές εντυπώσεις με προπονητή τον Γιώργο Σημαντηράκη. Αλλωστε η ομάδα του Καστελίου έχει ξεφύγει αρκετά εδώ και δύο χρόνια από τα τοπικά πλαίσια και βάζει αρκετά ψηλά τον πήχη. Ο Νέος Κισσαμικός τερμάτισε 6ος με 31 βαθμούς

(9 νίκες, 4 ισοπαλίες, 9 ήττες) με 52-38 γκολ. **Οι σκόρερ:** Χριστοφής 16 γκολ, Σείτανιδης 14, Χουδαλάκης 4, Μπερντίος 2, Ψωματάκης 2, Τζουγανάκης 2, Τσουρουπάκης 1, Σχοινοπλοκάκης 1, Μαρνανάκης 1, Παπαδογιαννάκης 1, ενώ άλλο ένα τέρμα προήλθε από αυτογκόλ και 6 από μηδενισμούς.

Ατρόμητος Μάλεμε

Η 7η θέση που κατέλαβε ήταν η καλύτερη της τελευταίας 4ετίας και θα μπορούσε να ήταν και καλύτερη αν δεν υπήρχαν τα γηπεδικά προβλήματα και ο μηδενισμός λόγω έλλειψης γραμμών σε ένα αγώνα εντός της φυσικής του έδρας, που σπάνιες φορές χρησιμοποίησε.

Γενικά η ομάδα του Μανώλη Ηλιάκη παρουσιάζει αρκετά ενθαρρυντικά μηνύματα και με καλύτερη συνεργασία με τις ομάδες της περιοχής μπορεί να εμφανιστεί ακόμα ισχυρότερη στο

άμεσο μέλλον. Συγκέντρωσε 29 βαθμούς με 9 νίκες, 4 ισοπαλίες, 9 ήττες και 39-36 τέρματα.

Οι σκόρερ: Τσουκλαράκης 10 γκολ, Χωραφάκης Ι. του Ιωσ. 4, Αβερκάκης 3, Παπαβασιλείου Γ. 3, Γωνιωτάκης 2, Χωραφάκης Ι. του Στ. 2, Γαλάνης Αντ. 1, Γαλάνης Στ. 1, Αποστολάκης 1, Παπαβασιλείου Κ. 1, Σαρρής Μιχ. 1 ενώ άλλο ένα τέρμα προήλθε από αυτογκόλ και 9 από μηδενισμούς.

Υρτακίνα Καντάνου

Οι ομάδες του Σελίνου ήταν οι... "τσιγγάνοι" φέτος και η ομάδα της Καντάνου αναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει ως έδρα τον Αλικιανό! Υπό αυτές τις συνθήκες πάλι καλά που η ομάδα του Κώστα Κριμιτζάκη τερμάτισε 9η με 19 βαθμούς (5 νίκες, 4 ισοπαλίες, 13 ήττες) και 38-49 γκολ.

Οι σκόρερ: Σολανάκης 4 γκολ, Γρυφάκης Ευτ. 4, Μπομπολάκης Αντ. 4, Πατσουράκης 4, Ψαράκης 3, Μαρματάκης 3, Βακάκης 3, Πατουλιώτης 2, Ασλνιάϊ 2, Ξανάκης Ευτ. 2, Γεωργιλιάκης 1, Φιωτάκης Σπ. 1 ενώ άλλα 6 τέρματα προήλθαν από μηδενισμούς.

Τάλλως Συριλίου

Γρουσούζικη η 13η αγωνιστική για την ομάδα του Συριλίου αφού έφαγε ποινή -10 βαθμών μετά την απόφασή της να αποχωρήσει από τον αγώνα με τον Νέο Σαμψών στο Νιο Χωριό διαμαρτυρόμενη για τη διαιτησία. Μετά από αυτό τερμάτισε στην 11η θέση, σβήνοντας οριακά την ποινή (αλλά και άλλους -2 βαθμούς αφού δεν κατέβηκε δύο αγωνιστικές αργό-

τερα) χάρη στις 4 νίκες που πέτυχε. Είχε επίσης 18 ήττες και 20-94 γκολ.

Οι σκόρερ: Καρακώστας 3 γκολ, Ρενιέρης 3, Πεντάρης 2, Τηγαυτάκης 1, Μουστάκας Ν. 1, Αγαγιώργης Δ. 1, Κουβαριτάκης 1, Περγάκης 1, Αλήμπαλης 1, Αγαγιώργης Αγ. 1, Κουτρούλης 1, Καρακατσάνης Μ. 1 ενώ άλλα 3 τέρματα προήλθαν από μηδενισμό.

Διαγόρας Νιου Χωριού

Εμφανώς βελτιωμένη σε σχέση με πέρυσι, η ομάδα του Νιου Χωριού με προπονητή τον Κώστα Σταυρουλάκη είχε να αντιμετωπίσει και μία "προίκα" -4 βαθμών από την περίοδο 2012-13. Ενα μονάχα νούμερο είναι χαρακτηριστικό: Φέτος είχε συντελεστή τερμάτων + 4 (42 υπέρ - 38 κατά) ενώ πριν ένα χρόνο -64 (23-87)! Συγκέντρωσε 28 βαθμούς με 9 νίκες, 5 ισοπα-

λίες και 8 ήττες.

Οι σκόρερ: Βερεκάκης Κυρ. 11 γκολ, Κοκολογιάννης 8, Ορφανουδάκης Ανδρ. 4, Δροσινός 3, Κοτρωνάκης Γ. 2, Νταντινάκης 1, Μπερικιάκης Κυρ. 1, Βλαμάκης Χρ. 1, Σταυρουλάκης Π. 1, Πρέγκα 1 ενώ άλλα 3 τέρματα προήλθαν από μηδενισμό

Νέοι Μινώταυρου

Πρόπερι έκανε την πρώτη εμφάνιση στα τοπικά πρωταθλήματα η θυγατρική του Μινώταυρου, πέρυσι δεν δήλωσε συμμετοχή ενώ φέτος επανεμφανίστηκε και τουλάχιστον αυτή τη φορά μέχρι το τέλος ήταν ένας αξιόμαχος αντίπαλος με τον Στέλιο Παπασφράκη στον πάγκο της. Συγκέντρωσε 10 βαθμούς αφού είχε και αυτή χρέος

-4 από την παρεθική της παρουσία. Πέτυχε 4 νίκες, 2 ισοπαλίες, 16 ήττες και είχε 16-61 γκολ.

Οι σκόρερ: Φανταουσάκης Μ. 2 γκολ, Πετρουλάκης Γ. 2, Αδαμόπουλος 2, Μαρακάκης Μ. 1, Βλαμάκης Β. 1, Μπικουβαράκης Ν. 1, Ιγγλεζάκης Θ. 1. ενώ άλλα 6 τέρματα προήλθαν από μηδενισμούς.

Α.Σ. Χανίων

Κάτι λιγότερο από ένα γύρο άντεξε η ΑΕΧ μετά την επανεμφάνισή της μετά από χρόνια στα τοπικά πρωταθλήματα. Πρόλαβε πάντως να πετύχει μία νίκη που έκανε αίσθηση με 4-3 επί του

Ικάρου Ταυρωνίτη ενώ τερμάτισε με 9-72 γκολ. **Οι σκόρερ:** Μέλος 2 γκολ, Νταής 2, Τσανικνίδης 1, Κωσταρέλος 1, Ευαγγελίδης 1, Καρανδενός 1, Λειβαδιωτάκης 1.

Επιμέλεια:
ΣΑΚΗΣ ΚΟΥΒΑΤΖΟΣ
info@herb.gr

Βιότοπος - περιγραφή

Μια λατινική ονομασία του βοτάνου είναι *BUTOMUS Umbrellatum* (Βούτομος ο σκιαδοφόρος). Ανήκει στην οικογένεια των Βουτομοειδών. Είναι το κοινό Ψαθί. Το συναντούμε με τις ονομασίες Βούτομο, ανθοφόρο Βούρλο (αγγλική ονομασία), υδρόβια Γλαδιόλα.

Βούτομος ο σκιαδοφόρος

Δεν πρόκειται όμως για πραγματικό βούρλο, άσχετα από την κοινή αγγλική ονομασία του φυτού. Είναι ενδημικό στην Ευρασία και αναπτύσσεται στις παρυφές στάσιμων ή βραδέως κινούμενων νερών.

Στη χώρα μας φύεται σε Ήπειρο, Θεσσαλία, Φθιώτιδα και Κωπαΐδα. Είναι μελισσοτροφικό φυτό.

Είναι υδρόβιο φυτό πολύχρονο, ριζωματώδες και άτριχο. Όπως και πολλά άλλα υδρόβια φυτά, το εναέριο στέλεχος είναι ένας κορμός με πολλά, σε σχήμα σπαθιού, μακριά φύλλα γύρω από αυτόν, μήκους μέχρι ένα μέτρο ή και περισσότερο, που του προσδίδουν τη συνηθισμένη χορταριασμένη εμφάνιση.

Τα φύλλα είναι τριγωνικά, σπογγώδη στο εσωτερικό τους, λυγισμένα, και πολύ αιχμηρά στις άκρες, όπως προκύπτει και από το πρώτο ελληνικό όνομα του φυτού.

Η βάση του στελέχους είναι κοκκινωπή, όπως και οι μίσχοι των λουλουδιών, επίσης. Τα φύλλα είναι επικαλυμμένα στη βάση τους.

Ο κορμός είναι λείος, στρογγυλός, φέρει ένα μόνο σκιάδιο που αποτελείται από μεγάλα πολυάριθμα λουλούδια (20-30 στο κάθε σκιάδιο), σε χρώμα ροζ, κόκκινο ή μωβ.

Το περιάνθιο τμήμα είναι επίμηκες στην αρχή με 4 εγκοπές, και έπειτα περισσότερο ή λιγότερο σε σχήμα καρδιάς. Τα βράκτια είναι μεμβρανώδη γύρω γύρω.

Το βράκτιο κοντά στο άνθος έχει τριπλό περίβλημα, η στεφάνη του άνθους αποτελείται από 6 πέταλα, και υπάρχουν 9 στήμονες, 6 ύπεροι, και αργότερα 6 κάψουλες.

Τα άνθη είναι ερμαφρόδιτα (έχουν τόσο αρσενικά όσο και θηλυκά όργανα) και γονιμοποιούνται από τις μέλισσες και έντομα.

Φτάνει σε ύψος τα 60 έως 80 εκατοστά. Έχει ρίζες αμυλούχες. Οι σπόροι ωριμάζουν Αύγουστο και Σεπτέμβριο.

Η ρίζα και οι σπόροι του φυτού είναι βρώσιμα. Η ρίζα πριν μαγειρευτεί καθαρίζεται από τα ριζίδια. Επίσης μπορεί να αποξηρανθεί και να αλεστεί σε σκόνη την οποία χρησιμοποιούμε ως πυκνωτικό σε σούπες ή προστίθεται σε άλλα ευαίσθητα.

Τα φύλλα του φυτού χρησιμοποιούνται για να κατασκευαστούν ψάθες και καλάθια.

Ιστορικά στοιχεία

Βότανο γνωστό από την αρχαιότητα. Ο Θεόφραστος το ονομάζει Βούτομο και το χαρακτηρίζει "λοχμώδες και αμφίβιον".

Το όνομά του προέρχεται από τις ελληνικές λέξεις βους (βόδι) και τομή (κόψιμο) από το ρήμα τέμνω δηλ. κόβω, που αναφέρεται στα ξιφοειδή φύλλα του φυτού.

Η ονομασία του γένους προέρχεται από τις τομές που προκαλούνται στο στόμα των βοοειδών όταν τρώνε τα αιχμηρά στις άκρες φύλλα του φυτού.

Το δεύτερο όνομα του είδους, προέρχεται από το λατινικό umbellatus (σκιαδοφόρος) και αναφέρεται στην ταξιανθία του που είναι σκιάδιο.

Συστατικά - χαρακτήρας

Η ρίζα περιέχει άμυλο περισσότερο από 50%.

Ανθιση - χρησιμοποιούμενα μέρη - συλλογή

Το φυτό ανθίζει από Ιούνιο έως Αύγουστο. Για θεραπευτικούς σκοπούς χρησιμοποιούνται οι ρίζες του φυτού. Οι ρίζες συλλέγονται τον Σεπτέμβριο, πλένονται καλά και ξηραίνονται στον ήλιο.

Θεραπευτικές ιδιότητες και ενδείξεις

Οι ρίζα του φυτού έχει στυπτικές ιδιότητες. Δρα κατά των αιμορραγιών των ουροφόρων οδών και της χρόνιας δυσεντερίας.

Παρασκευή και δοσολογία

Παρασκευάζεται ως αφέψημα. Ρίχνουμε δύο κουταλάκια του τσαγιού ξηρό βότανο σε ενάμιση φλιτζάνι νερό και το βράζουμε για 15 λεπτά. Σουρώνουμε και πίνουμε δύο φορές την ημέρα.

Προφυλάξεις

Δεν αναφέρονται παρενέργειες. Δεν υπερβαίνουμε τη συνιστώμενη δοσολογία.

